

De non iudicando iuxta formam supplicationum, sed literarum expeditarum.

27. Item cum ante consecrationem literarum gratia apostolica sit informis, voluit, statuit, & ordinavit idem D. N. quod Judices in Romana Curia, & extra eam pro tempore existentes, etiam si sint S. R. E. Cardinales, causarum Palatii apostolici Auditores, vel quicumque alii, non iuxta formam supplicationum super quibusvis imperationibus (nisi in dicta Curia dumtaxat sint commissiones justitiam concernentes per Placet, vel per S. R. E. Vicecancellarium juxta facultatem super hoc sibi concessam signata) sed juxta literarum super eisdem imperationibus, & concessionibus consecrarum tenores, & formas judicare debeant. Decernens irritum &c. Et si litera ipse per preoccupationem, vel aliam minus bene expedita reperiantur, ad illorum, quorum interest, instantiam, ad apostolicam Cancellariam remitti poterunt per ejus officiales, quibus hujusmodi tenores, & formas restringere convenit, ad formas debitas reducenda.

De regulis Cancellarie producendis.

28. Item attendens D. N. Papa, quod super habendis de Cancellaria apostolica regulis, & constitutionibus inibi descriptis faciliter per eos, qui in Romana Curia indigerint, ad ipsam Cancellariam recursus dirigi potest, nec consultum foret, quod super earumdem regularum & constitutionum (quae juxta varietatem concurrentium causarum, & negotiorum aliquoties immutari convenit) probando tenore, vel effectu testium plerumque tenacem desuper memoriam non habentium, depositionibus stari deberet, voluit, statuit, & ordinavit, quod deinceps quilibet ex Auditoribus causarum Palatii Apostolici, & aliis (etiam si S. R. E. sint Cardinales) in ipsa Curia pro tempore deputatis auctoritate apostolica Judicibus, etiam in causis actu pendentibus, super hujusmodi tenore, vel effectu probando dumtaxat stet, fidei quae adhibeat schedula, seu scriptura desuper à duobus majoris Praesidentiae, quod danda sit, à tergo signata, & etiam à duobus aliis litterarum apostolicarum Abbreviatoribus in ipsa Cancellaria auscultata, & Vicecancellarii, seu dictam Cancellariam Regentis manu subscriptae, ut moris est; quidquid autem secus fieri contigerit, nullius sit roboris, vel momenti.

De subrogandis Colligantibus.

29. Item D. N. cupiens litium succedere anfractus, & ne novi colligantibus adversarii dentur, providere voluit, statuit, & ordinavit, quoties deinceps aliquem super quovis beneficio ecclesiastico colligantem in Jure, vel ad Jus, si quod forsitan ejus adversario in dicto beneficio competierit, subrogari contigerit (dummodo praedictus colligans in dicto beneficio intrusus non fuerit, nec super eo contra dictum adversarium, postquam illud per triennium pacifice possederit, lis tunc mota fuerit) aliorum quorumlibet de praemisso Jure, sive tunc vacet, vel cum vacaverit, imperationes, etiam motu proprio infra mensem, ante concessionem hujusmodi factae, nullius sint roboris, vel momenti, & nihilominus cupiens eorum fraudibus obviare, qui viventium beneficia illorum praesertim, quibus aut propter senium, aut propter infirmitatem immineret vite periculum, impetrant, ut illis decedentibus tamquam colligantibus in eorum juribus facilius subrogentur, voluit, ut deinceps nullus in Jure, vel ad Jus in beneficio defuncti, quod illo vivente in casibus praemissis, vel similibus impetraverit, aliquo modo subrogetur, ac subrogatio, vel gratia, si neutri, si nulli, seu novae provisionis, aut perinde valere, taliter impetranti nullatenus suffragetur, quod etiam strictissime observari mandavit in imperationibus beneficiorum per privationem, & amotionem ex quibusvis criminibus, & excessibus forsitan penetratis, etiam usque ad definitivam sententiam, quae tamen in rem non transiverit judicatum, processum foret.

De verisimili Notitia.

30. Item voluit, & ordinavit, quod omnes gratiae, quas de quibusvis beneficiis ecclesiasticis cum Curia, vel Regularibus per obitum quarumcumque personarum vacantibus in antea fecerit, nullius roboris, vel momenti sint, nisi post obitum, & ante Datam gratiarum hujusmodi tantum tempus effluxerit, quod interim vacationis ipsae de locis, in quibus personae praedictae decesserint, ad notitiam ejusdem SS. D. N. verisimiliter potuerint pervenire.

Non valeant commissiones causarum, nisi literis expeditis.

31. Item quod omnes, & singulae commissiones causarum, quas in antea fieri contigerit, obiente, vel occasione concessionum dumtaxat apostolicarum de beneficiis ecclesiasticis gratiarum, super quibus litera apostolicae factae non fuerint, ac processus desuper habendi, nullius sint roboris, vel momenti.

De impetrantibus beneficia per obitum Familiarium Cardinalium.

32. Item voluit, quod impetrans beneficium vacans per obitum familiaris alicujus Cardinalis, teneatur exprimere nomen, & titulum ipsius Cardinalis, ut si ille in Curia fuerit, ipsius ad ille accedat assensus, alias desuper gratia sit nulla; & idem servari voluit, si Cardinales quomodolibet ab ipsa Curia absentes, & ubilibet etiam in locis infra duas dietas vicinis decedentes, familiarumque, & lares in eadem Curia retinentes, ab ipsa Curia recesserint ad eandem illico reversuri, & infra decem, vel ad summum quindecim dies vere, & personaliter reversuri fuerint. Ita quod Cardinalibus aliis quacumque, ut praefertur, ex quacumque causa quantumlibet necessaria, & hic necessario exprimens, absentibus facultas praestandi consensum hujusmodi non competat, sed beneficia hujusmodi ad liberam Sanctitatis suae, & Sedis Apostolicae provisionem, & dispositionem pertineant. Declarans, regulas, & constitutiones suorum Praedecessorum etiam à die earum editionis, & publicationis super assensu hujusmodi praestando sic intellectas, & intelligendas fuisse. Irritumque &c. attendens, quod quae si praedicti familiares eorumdem Cardinalium familiaritatem esse desierint, seu ad aliorum Cardinalium familiaritatem semel transierint, quoad beneficia, quae familiaritate durante obtinuerint, & in quibus, vel ad quae priora ipsa familiaritate durante ejus eis competierit, Cardinales, quorum prima familiaritas fuerint, suum debeant adhibere consensum. Declarans praesertim, constitutionem locum non habere in illis beneficiis, quae familiares ipsi, tempore obitus eorum in dicta Curia, vel extra eam, obtinerent, aut antea obtinuerint, & ratione officiorum per eos obtentorum dictae dispositioni generaliter reservata, vel affecta fuisse apparet. Necnon illos quoad effectum dictae constitutionis familiares eorumdem Cardinalium censeri, qui ipsorum Cardinalium familiares continui commensales ad minus per quatuor menses, computato etiam tempore ante promotionem ad Cardinalatum, fuisse probarentur; decernens irritum &c.

Super eadem familiaritate.

33. Idem D. N. ad evitandas lites, & contentiones, quae ex praecedenti sua constitutione exoriri possent, vestigiis Praedecessorum suorum inhærendo, voluit, statuit, & ordinavit, quod si beneficia, quae per obitum familiarium continuorum commensalium eorumdem Cardinalium in futurum vacabunt, cessantibus apostolicis reservationibus ad alterius Cardinalis collationem, vel aliam dispositionem pertinere deberent, in dicta praecedenti constitutione non comprehendantur quoad hoc, sicut in provisionibus talium beneficiorum super expeditione literarum illius Cardinalis, cujus familiaris defuncti

defunctus ille extitit, consensus requiri debet. Sed beneficia hujusmodi ad collationem, seu quavis dispositionem Cardinalis Ordinarii Collatoris, ut praefertur, libere spectare censeantur; & si apud Sedem Apostolicam beneficia hujusmodi per obitum didorum familiarium vacaverint, tunc in provisione talium beneficiorum, super expeditione literarum, illius Cardinalis existat consensus, si in Romana Curia praesens fuerit, ad quem eorumdem collatio, & dispositio, ut praefertur, pertinere deberet; ita ut Cardinalis Ordinarius Collator in concursu cum Cardinali Patrono semper praefertur, salvis tamen semper indultis concessis, & concedendis eidem S. R. E. Cardinalibus, decernens irritum &c.

Signatura per Fiat praefertur alteri per Concessum.

34. Item voluit idem D. N. quod concurrentibus eadem die super quocumque beneficio per Fiat & Concessum Signaturis, ex eis per Fiat etiam ut petitur habens, alteri per Concessum etiam si illa per Concessum pragmatioris, & quantumlibet privilegiatae essent, clausulae.

De annali possessoris.

35. Item SS. D. N. ut improbi lites exquirentium motus reprimantur, voluit, statuit, & ordinavit, quod quicumque beneficium ecclesiasticum, tunc per annum immediate praecedentem pacifice possedisset, & quod certo modo vacare praetendit, deinceps impetraverit, nomen, gradum, & nobilitatem possessoris ejusdem, & quot annis ipse illud possederit, ac pacificam, & determinatam, ex qua clare poterit constare, quod nullum ipsi possessori in dicto beneficio Jus competat, causam in hujusmodi impetratione exprimere, & infra sex menses ipsam possessionem ad iudicium evocari facere, & causamque ex tunc desuper infra annum usque ad sententiam definitivam inclusive prosequi debeat, & teneatur. Alioquin impetratio praedicta, & quacumque inde sequuta nullius existant firmitatis. Et idem impetrans de damnis, & interesse possessorem praedictum contingentibus ei satisfacere, & si possessorem ipsum injusae, frivole, & indebite molestare reperit extiterit, quinquaginta florenos auri persolvere Camerae Apostolicae sit adstrictus, nec alius quàm praemissa vacationis motus etiam per literas si neutri, aut subrogationis, aut alias sibi quoad hoc, ut beneficium hujusmodi ea vice consequi, aut obtinere valeat, quomodolibet suffragetur, illudque nullatenus in antea litigiosum propterea censeatur. Quod etiam extendi voluit ad impetrantes beneficia ecclesiastica quocumque qualitatibus privationem, & amotionem, vel alias propter commissas, excessus, & crimina vacantia, vacatura, & similiter ad impetrantes beneficia tamquam vacantia per devolutionem.

De triennali.

36. Item statuit, & ordinavit idem D. N. quod si quis quocumque beneficia ecclesiastica qualliacumque sint absque simoniacis ingressis, ex quovis titulo, apostolica, vel ordinaria collatione, aut electionis hujusmodi confirmatione, seu presentatione, & institutione illorum, ad quos beneficiorum hujusmodi collatio, provisionis, electio, & presentatio, seu quavis alia dispositio pertinet, per triennium pacifice possederit (dummodo in beneficiis hujusmodi, si dispositioni apostolicae ex reservatione generali in corpore Juris clausa reservata fuerint, se non intruserit) super eisdem beneficiis taliter possessores molestari nequeant, necnon impetrationes quaslibet beneficiis ipsis sic possessis factas, & irritas & inanes censeri debere decrevit, antiquas lites super illis moras penitus extinguendo.

De non appellando ante sententiam definitivam.

37. Item idem D. N. ut finis litibus celerius impo-

hærendo, statuit, & ordinavit, quod in causis pendentibus, & quas imposterum contigerit agitari, nulli ante definitivam sententiam liceat appellare, nec appellatio, si fuerit emissa, debeat admitti, nisi ab interlocutoria, quae vim habeat definitivam, vel à gravamine minime concernente negotium principale, quod non possit per appellationem à definitiva sententia reparari: nullaque causa appellationum committatur, nisi in commissione exprimat, quod interlocutoria vim definitivam habeat, vel gravamen sit tale, quod in appellatione definitiva non valeat reparari; alioquin appellationes, & commissiones imposterum, & quidquid inde sequutum fuerit, nullius sint roboris, vel momenti, commissionibus appellationum jam Judicibus praesentatis, & exhibitis in suo robore permansuris, in quibus latis super eisdem sententiis secundo, vel ulterius, ab eis non liceat appellare, appellantes vero, & appellationes etiam ab interlocutoria, & gravaminibus hujusmodi suo, vel alterius nomine prosequentes, si succubuerint, ultra expensas, & damna, ad quae refectione de Jure condemnatus compellitur, viginti florenorum auri poena mulctentur.

Non stetur commissioni post conclusionem.

38. Item statuit, & ordinavit, quod in commissionibus de justitia, seu mandatis etiam consistorialibus per eum, seu de ejus mandato, vel auctoritate in causis in quibus conclusum existat, imposterum concedendis, etiam in eis de conclusione hujusmodi implacite, vel explicitè mentio facta fuerit, nihil censeatur esse concessum, nisi per concessionem hujusmodi commissioni eidem conclusioni, ac praesenti regulae derogetur expresse.

De literis Religiosorum expediendis.

39. Item voluit, & ordinavit, quod si aliqui Religiosi petant aliquod beneficium ad nutum amovibile cum clausula, quod exinde pro solo nutu Abbatis, vel Superioris, amoveri non possint, littera quoad ipsam clausulam nullatenus expendantur, nisi idem D. N. ponat in signatura, quod non possint amoveri, vel ad partem ipsam concedat.

De clausula ponenda in literis permutacionis beneficiorum.

40. Item si committantur alicujus beneficii resignationis receptio, ponatur clausula, *Astente quoque providens &c.*, si ex causa permutacionis resignationes fiant, ponatur clausula, *Quod neuter permutantium Jus acquirat*: nisi quilibet ipsorum Jus habuerit in beneficio per ipsum resignato.

De supplendis defectibus.

41. Voluit, quod si petatur suppliri defectus in genere, nullatenus littera desuper concedantur, nisi in petitione desuper hujusmodi defectus exprimat, vel per Fiat ut petitur, supplicatio signata fuerit.

De derogatione Juris patronatus.

42. Item voluit, quod super quovis beneficio ecclesiastico de Jure patronatus laicorum non expendantur littera, nisi ponatur expresse, quod tale beneficium tanto tempore vacavit, quod ejus collatio ad Sedem Apostolicam legitime est devoluta, vel quia tempus patronis laicis ad praesentandum à Jure praefixum lapsum existat, aut ad id patronorum ipsorum accedat assensus; & si per ipsum Juris patronatus hujusmodi mentio dispositiva, ac specificae, & determinatae, non autem conditionaliter fiat, si illud ad aliquem Regem, Ducem, Marchionem, aut alium Principem pertineat. Et nisi de hoc in literis provisionis, vel mandato de providendo de dicto beneficio, similis mentio facta non fuerit, non censeatur quomodolibet derogatum.

De commendis.

43. Item voluit, quod nulli seculari de regulari, nec Religioso de seculari beneficiis commenda detur, nisi in signatura, vel per clausulam ad partem super petitione commendæ hujusmodi, de commenda ipsa mentio fiat.

De reformationibus.

44. Item voluit, statuit, & ordinavit, quod super quibuscumque reformationibus signatis super impetrationibus quorumcumque beneficiorum vacantium, vel certo modo vacaturorum, in quibus petitur, quod literæ super prima Data expediri possint, si ex hujusmodi expeditionibus tali Data culpam videatur posse fieri præjudicium. Literæ hujusmodi sub ipsa prima Data nullatenus expediantur, nisi reformationes hujusmodi per *Fiat sub prima Data* signatæ fuerint.

De consensu in resignationibus, & pensionibus.

45. Item voluit, & ordinavit, quod super resignatione cuiuscumque beneficii ecclesiastici, seu cessione juris in eo, quam in manibus suis, vel in Cancellaria Apostolica fieri contigerit, apostolicæ literæ nullatenus expediantur, nisi resignans, vel cedens, si præsens in Romana Curia fuerit, personaliter, alioquin per procuratorem suum ad hoc ab ea specialiter constitutum, expeditioni hujusmodi in eadem Cancellaria expresse consenserit, & juraverit, ut moris est. Et si ipsum resignantem, seu cedentem pluries super uno, & eodem beneficio in favorem diversarum personarum successive consentire contigerit, voluit Sanctitas sua, quod primus consensus tenere debeat, & alii posteriores consensus, ac literæ eorum prætextu etiam sub priori Data expedite pro tempore nullius sint roboris, vel momenti, nec literæ reservationis, vel assignationis etiam motu proprio cuiusvis pensionis annuæ super alicujus beneficii fructibus expediri possint, nisi de consensu illius, qui pensionem persolvere tunc debeat.

In ingressu religionis.

46. Item non dentur literæ super beneficiis vacaturis per ingressum religionis, nisi professio præcesserit. Datum desuper petitionis.

Non valeat impetratio facta per modum in Cancellaria exprimentum.

47. Item voluit, quod si petatur aliquod beneficium vacans per modum in Cancellaria Apostolica exprimentum, talis impetratio non valeat, nec literæ desuper expediantur.

De executione faciendâ.

48. Item voluit, & statuit, & ordinavit, quod quotiescumque per signaturam suam, vel de ejus mandato factam super exequendis aliquibus, cum adjectione proprii nominis, vel dignitatis cuiusvis Judex datur, literæ desuper expediantur cum expressione, quod eisdem Judex executionem faciat per seipsum.

De dispensationibus in gradibus consanguinitatis.

49. Voluit, quod in literis dispensationum super aliquo gradu consanguinitatis, vel affinitatis, aut alias prohibito, ponatur clausula, *Si mulier rapta non fuerit*. Et si sciantur, ponatur clausula, *addita in quantum*.

Super defectu natalium.

50. Voluit, quod in dispensationibus super defectu natalium, quod possint succedere in bonis temporibus, ponatur clausula, *Quod non præjudicetur nullis, ad quos successio bonorum ab intestato pertinere debeat*.

Super dispensationibus.

51. Item quod per quamcumque signaturam in qua vis gratia, nullatenus dispensatio veniat, nisi specialiter exprimat, vel dicta gratia totaliter effectum hujusmodi dispensationis concernat, vel aliâ nihil conferat, aut operetur.

Nullis suffragetur dispensatio, nisi literis confectis.

52. Item cum concessionibus super gratiis dispensationum quarumcumque, quibusvis per ipsum D. N. concessarum, vel concedendarum, per regulas Cancellariæ apostolicæ sint provide limitatæ, licet aliquando in petitionibus super hujusmodi concessionibus oblati, multa sint petita, ne quis talium concessionum prætextu id dispensative tenere, aut facere præsumat, ad quod concessionibus hujusmodi se non extendant, voluit idem D. N. quod nulla talis dispensatio culpam in Judicio, vel extra suffragetur, antequam super ea literæ apostolicæ sint confectæ.

De clausulis ponendis in literis Indulgentiarum.

53. Item voluit, quod in literis Indulgentiarum ponatur, quod si ecclesia, vel capella, aut aliâ aliqua Indulgentia fuerit concessa, de qua inibi specialis mentio facta non sit, hujusmodi literæ sint nullæ.

De Indulgentiis concessis ad instar.

54. Item voluit D. N. quod literæ super Indulgentiis non expediantur ad instar, nisi specificentur.

De exprimento valore beneficiorum in impetrationibus.

55. Item voluit, quod in gratiis, quas quibusvis personis de beneficiis vacantibus, seu certo modo vacaturis fieri contigerit, illorum, & aliorum quorumcumque beneficiorum, quæ dictæ personæ tunc obtinuerint, seu de quibus eis fuerit provisum, vel concessum, aut mandat provideri, verus annuus valor per marchas argenti, aut sterlingorum, vel libras Turronen. parvorum, seu florenos auri, aut ducatos, vel uncias auri, seu aliam monetam, secundum communem estimationem exprimat, nisi personæ prædictæ beneficia, quæ tunc obtinuerint, aut in quibus, vel ad quæ Jus eis competit, juxta ipsarum oblationes, aut alias dimittere teneantur, alioquin gratiæ prædictæ sint nullæ. Et idem servetur in gratiis, quas à Sanctitate sua motu proprio emanare contigerit; quoad beneficia tamen, de quibus per Sanctitatem suam pro tempore providetur, seu provideri mandat, aut aliâs disponitur, ac literis, per quas pro tempore ad ecclesiarum patriarchalium, & cathedralium, ac monasteriorum regimina promotis, conceditur, ut monasteria, & alia beneficia ecclesiastica secularia, & regularia per eos obienta, & in quibus, & ad quæ Jus eis competit, retinere possint.

De clausulis in beneficiis vacantibus ponendis.

56. Voluit, & ordinavit, quod quando providetur, seu mandat provideri alicui de beneficio ecclesiastico vacante, tunc dari poterint clausulæ, si petatur, *etiamsi illud quovis modo &c. seu per constitutionem* Execrabili vacet, & specialiter reservatum inter aliquos litigantium sit, & ejus collatio devoluta fuerit, & sit pro Colligante, vel per subrogationem, aut si neutrus, vel si nulli &c. petente, si tunc illi specificè exprimat, nec detur aliqua generalis reservatio dispersive, nisi desuper in concessione specialis, & expressa, ac pure, & non sub conditione mentio fiat, & tunc reliquæ reservationes ibi contentæ veniant. Si vero tempore expeditionis inde literarum generalis reservatio hujusmodi probari non possit, aut in novis provisionibus, seu pro Colligantibus, si neutrus, vel si nulli &c. sit expressum, quod ab aliquibus asseritur, illum, cui

ius beneficium conceditur, Collectorem, vel unicum Subcollectorem, Abbreviatorem, vel Familiarem, Notarium, aut dictæ Sedis Officialem fuisse clausula ponatur, etiamsi dictum beneficium ex eo quod talis Collector, vel unicus Subcollector, Abbreviator, vel Familiaris, Notarius, aut dictæ Sedis Officialis fuit, dispositioni apostolicæ generaliter reservatum existat, dummodo non sit in eo alicui specialiter Jus concessum. In reliquis vero nulla clausula detur, unde reservatio generalis elici possit, nisi desuper signatura per duplex *Fiat*, signata sit, aut reservatio, vel aliâs specialiter habeatur.

De expressione qualitatum beneficiorum in impetrationibus.

57. Item voluit, quod super beneficiis ecclesiasticis de qualitibus illorum, videlicet an dignitates, personatus, vel officia sint, eisque imminet cura animarum, & qui ad illa consecuerint per electionem assummi, mentio fiat, aliâs gratiæ desuper factæ sint nullæ. Et si qualitates hujusmodi affirmative, vel conditionaliter non exprimat, negativa expresse desuper fiat in beneficiis, quæ tales qualitates, vel ex eis aliquas consecuerint habere.

De beneficiis vacantibus per contractum matrimonii.

58. Item si reservetur beneficium per contractum matrimonii non dentur alii modi vacationum de futuro, nec censetur beneficium reservatum specialiter, vel affectum, nisi sequatur matrimonium; sed in beneficiis per promotionem, aut ingressum religionis, vel associationem vacaturis ponatur clausula, etiamsi non petatur, cum *beneficia hujusmodi præmissa, vel aliâ quovis modo &c.* præterquam per obitum obtinentis vacare contigerit, etiamsi vacant, decernens irritum &c.

De clausulis ponendis in literis Religiosorum.

59. Item voluit, quod si petatur, aliquem in religionem recipi, & sibi de quovis beneficio ecclesiastico provideri per simplicem signaturam *Fiat*, receptio hujusmodi dumtaxat deur, adjecto, *si petens idoneus sit, aut aliud canonicum impedimentum non obstitit*, & exprimat, si certus numerus regularium sit ibidem, cui etiam non derogetur, nisi expresse concedatur, & si numerus iste non existat, ponatur, dummodo receptionis locus hujusmodi nimium propterea non graveur. Possintque executores provisionis hujusmodi ad receptionem emissionis professionis, non expectato probationis anno, procedere.

De translatione Religiosorum.

60. Item si Regularis petat sibi de beneficio ab aliquo monasterio, vel alio regulari loco dependente provideri, & appareat ex petitione hujusmodi, quod alterius monasterii, vel loci religiosi sit, licet ibi translatio non petatur, nihilominus illa veniat.

De clausula, si est ita.

61. Item, quod in literis super beneficiis per constitutionem, Execrabili, vacantibus ponatur clausula, *Si erit ita*, similiter de quibuscumque narratis informationem facti requirentibus.

Petenti provideri de vacaturo, dentur literæ de vacanti.

62. Item petenti sibi provideri de vacaturo dentur literæ de vacanti, prout expedierit impetranti.

Revocatio decimarum, & aliarum impositionum.

63. Item revocavit quascumque decimarum, necnon subsidiorum, vigesimæ, & aliorum onerum impositionum

nes ex quavis causa emanatas (non tamen decimarum, subsidiorum, & onerum impositionum ex quavis causa, & occasione expeditionis contra Turcas, & orthodoxæ Fidei hostes) & quascumque facultates super decimarum, vigesimæ, & onerum hujusmodi exactioe quibus fructuum & proventuum Camera Apostolicæ decimatorum, Collectoribus, & Apostolicæ Sedis Nuntiis ab eisdem Prædecessoribus concessas. Suspendit quoque ad suæ Sanctitatis, & Sedis Apostolicæ beneplacitum, quascumque plenarias Indulgentias ab eisdem Prædecessoribus ex quavis causa, etiam expeditionis hujusmodi, si quæ per Nuntios, vel Quasores deferebantur, concessas, necnon deputandi, & eligendi Confessores, qui plenarie absolvant, & alia faciant ad eandem Indulgentiarum suspensionum effectum, reliquisque facultates, ipsas Indulgentias quomodolibet concernentes, præterquam quoad ea, in quibus Indulgentiæ & facultates in aliqua sua parte sint sortite effectum; ita ut illis, qui implentes injuncta eis in literis Indulgentiarum hujusmodi jam consecuti sunt facultatem eligendi Confessores, qui absolvant eos plenarie in moris articulo, per hujusmodi suspensionem non præjudicetur, quin facultate ipsa uti possint in futurum; decrevit quoque irritum, & inane quicquid facultatum revocatarum eandem prætextu imposterum contigerit attentari.

Revocatio facultatum percipiendi pretium officiorum.

64. Item revocavit, cassavit, & annullavit, ac irritas declaravit quascumque facultates percipiendi pretium officiorum Romanæ Curie pro tempore vacantium in toto, vel in parte, quasvis concessionibus, & collationibus, aliasque dispositionibus per fel. rec. Clementem XII. aliosque Prædecessores de dictis officiis, etiam ex die collationum, concessionum, & dispositionum earumdem in antea vacaturis, in favorem quarumcumque personarum, ecclesiarum, monasteriorum, piorum locorum, collegiorum, seu eorum mensarum, etiam perpetuo, etiam in vim contractus, & ex titulo oneroso, & sub quavis alia verborum forma, quam & præmissorum tenore pro expressis haberi voluit, concessas, & factas, quoad officia, quæ post obitum dictorum Prædecessorum vacarunt, & imposterum quomodolibet vacabant. Item revocavit quoque, cassavit, & annullavit, ac irritas declaravit, quascumque infundationes, investituras, gratias, concessionibus quomodolibet etiam in emphiteusim ad tempus, seu in perpetuum, etiam motu proprio, & de plenitudine potestatis, ac tum quibusvis derogatoriis derogatoriis (extra tamen Consistorium, & sine S. R. E. Cardinalium consilio, & consensu à die constitutionis fel. rec. Pii V. PP. Prædecessoris sui super prohibitione alienandi, & infendandi Civitates, & Loca S. R. E. sub datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, quarto Kalend. Aprilis, Pontificatus sui anno secundo, usque in presentem diem, per quoscumque Romanos Pontifices, suos Prædecessores, & aut mandato, vel auctoritate eorum quomodolibet, & qualitercumque, & quovis colore factas, & concessas ac civitatibus, terris, oppidis, castris, arcibus, & locis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, & Sanctæ Sedi Apostolicæ tam mediate, quam immediate subjectis, tunc videlicet de tempore dictarum infundationum, investiturarum, gratiarum, & concessionum non sum devotatis, necnon quascumque prerogationes, & extensiones quarumcumque infundationum, investiturarum, gratiarum, & concessionum de dictis civitatibus, terris, oppidis, castris, arcibus, & locis, tunc videlicet de tempore dictarum prerogationum, & extensionum nondum finitarum quibusvis personis cuiuscumque gradus, status, conditionis, & præminentie, etiamsi imperiali, regali, ducali, aut alia quavis præfulgeant dignitate, etiam in vim contractus, & ex quocumque titulo, etiam oneroso, & per quascumque tam sub plumbio, quam in forma Brevis sub anulo piscatoris, aut etiam alias quomodocumque, & qualitercumque, expeditas literas, ac sub quavis verborum forma, quam & præmissorum

omnium tenores, S. S. pro expressis haberi voluit, la-
tissime extendendos.

Quod fructus in tertia parte augeri possint vigore
clausula.

65. Item cum nonnulli in impetrationibus benefi-
ciorum ecclesiasticorum pro tempore vacantium, & cer-
to modo vacaturorum, asserendo illorum fructus &c.
certum per eos expressum annuum valorem non exce-
dere, nonnumquam obtineant à Sanctitate sua, ut hu-
jusmodi valorem annuum augere possint, ut verius pos-
sit in confessione literarum super hujusmodi impetratio-
nibus, summa, aut valor annuus exprimi, aliter desu-
per non specificato, ne de veritate hujusmodi conces-
sionis impostum hæsitari contingat; declaravit, præ-
textu concessionis hujusmodi, valorem ipsum usque ad
tertiam partem valoris expressi, & in prima quæ desu-
per fiet literarum expeditione duntaxat augeri posse, &
eas, quas literis jam expeditis cum expressione valoris
specificati, aut non integro augmento prædicto, deno-
desuper expediri contigerit, literis, cum aliquo aug-
mento valoris hujusmodi, nullius esse roboris, vel mo-
menti, etiamsi motu proprio beneficia gratiæ, & dis-
positiones quæcumque à Sanctitate sua emanaverint.

De insordescitibus.

66. Item ne personis, pro quibus literæ suæ Sancti-
tatis emanant, ob generalem absolutionem à censu-
ris ecclesiasticis, quibus ligati forent, ad eorum effec-
tum indifferenter concedi, & in literis apostolicis appo-
niti solitam, præstetur occasio censuras ipsas vilipenden-
di, & insordescendi in illis, statuit, & ordinavit, hu-
jusmodi absolutionem, & clausulam in literis, quas in
futurum cum illa concedi contingeret, non suffragari non
parentibus rei iudicatæ, incendiariis, violatoribus eccle-
siarum, falsificatoribus, & falsificari procurantibus li-
teras, & supplicationes apostolicas, & illis utentibus,
receptoribus, & favoribus eorum, ac res veritas ad
infideles deferentibus, violatoribus ecclesiasticæ liber-
tatis, via facti ausu temerario apostolicis mandatis non
obtemperantibus, & Nuntios, vel Executores Aposto-
licæ Sedis, & ejus Officialium, ejus commissa exequen-
tes impediuntibus, qui propter præmissa, vel aliquid
eorum excommunicati à Jure, vel ab homine per qua-
ntor menses scienter excommunicationis sententiam
hujusmodi sustinuerint; & generaliter quibuscumque
aliis, qui censuris aliquibus, etiam aliis, quam ut
præfertur, quomodolibet ligati, in illis per annum
continuum insorduerint.

Officiales nihil exigant ultra debitum.

67. Item idem Dominus Noster exactionibus, quas
Sanctitas sua non sine displicentia plerumque fieri in-
tellexit per Officiales Romanæ Curie, qui constitutis sibi
emolumentis pro exercitio officiorum, quæ obtinent,
non contenti, ultra à prosequentibus negotiorum quo-
rundam expeditionem in eadem Curia exigere non ve-
rentur, obviare volens districtè præcipiendo inhibuit
omnibus, & singulis, quævis officia, in eadem Curia ob-
tinentibus, ne de cetero quidquam prætextu officiorum,
quæ obtinent, quovis colore, etiam celerioris expeditio-
nis, ultra emolumenta hujusmodi exigere, seu ad hunc
effectum expeditionem eorum, quæ ei incumbunt, ma-
litisiose differre, sub excommunicationis, & præter illam
suspensionis à perceptione emolumentorum hujusmodi
pro prima ad semestre, & pro secunda ad annum, &
pro tertia vicibus, quibus sic excederent, privationis
officiorum per eos obtentorum, in quibus sic excesserint,
penis; ac voluit, quod S. R. E. Vicecancellarius, &
Camerarius, excedentes ipsos respectivè, prout ei sub-
sunt, per subtractionem emolumentorum eorundem, ac
aliis, ut præfertur, compellant ab hujusmodi illicitis
exactionibus abstinere, ac contra eos per prædictas pen-
nas, & alias, prout melius expedire viderint, procedant.

Reservatio beneficiorum vacantium Sede Apostolica
vacante.

68. Item Sanctissimus D. N. provide considerans
consuevisse quandoque Romanos Pontifices Prædecesso-
res suos beneficia, quæ vacante Sede Apostolica vacan-
te contingerent, dispositioni suæ reservare, intendens de
beneficiis hujusmodi, tam conclavistis, quam pauperi-
bus Clericis, & aliis benemeritis personis providere,
omnia & singula beneficia per regulas Cancellariæ apos-
tolice, aut quasilibet alias apostolicas constitutiones tem-
porales Romani Pontificis pro tempore existenti disposi-
tioni quomodolibet, & ex qua vis causa reservari solita
quæ à die obitus fel. rec. Clem. XII. Prædecessoris sui,
usque ad diem septimam decimam Augusti currentis
vacaverunt, & de quibus per quoscumque ordinarios
Collatores, tunc dispositum non fuerat, suæ provisioni,
vac dispositioni reservavit, decernens irritum &c.

Revocatio indulgentiarum supervenientia.

69. Item quia ad importunam nonnullorum sugges-
tionem, quandoque contigit, prædecessores suos Ro-
manos Pontifices pro tempore existentes, sub contra-
dictum debitorum, vel diversis aliis prætextibus concessis-
se, & indulgisse Beneficiis, ut fructus suorum benefi-
ciorum aut partem eorum anticipatis solutionibus ad
tempus elocare, vel erga creditores, aut quascumque
alias personas obligare, vel hypothecare, in solum dare,
aut aliis quomodolibet de eis disponere liceret, ad
tempus minime restrictum, ad vitam supplicationum cum
gravi successorum præjudicio, & ecclesiarum detrimen-
to. Ideo indemitati ecclesiarum, & successorum in be-
neficiis hujusmodi salubriter consulere volens, revoca-
vit, cassavit, & annullavit omnia, & singula indulta,
& facultates in ea parte, qua necdum vere, & realiter
suum sortita sunt effectum, per quoscumque Romanos
Pontifices prædecessores suos hæcenus ad favorem qua-
rumcumque personarum concessas, quibus eis, vel eor-
um singulis, ullo modo, & ex quavis causa, vel præ-
textu permittitur fructus certos, vel incertos, jura, ob-
ventiones, & emolumenta quæcumque quorumbet bene-
ficiorum per eos obtentorum anticipatis solutionibus
ultra unicum annum elocare, arrendare, ad firmam,
vel responsionem concedere, vel eos ad favorem qua-
rumcumque personarum quomodolibet obligare, vel
hypothecare, in solum dare, aut de eis quomodolibet
& ex quavis causa disponere pro tempore, ad vi-
tam Beneficiorum, & tempus, quo beneficia hujus-
modi obtinuerint, minime restricto, & coarctato, illo-
rum tenores &c. decernens irritum &c.

Quod Cardinales non comprehendantur sub regulis
faciendis.

70. Item cum S. R. E. Cardinales SS. D. N. assis-
tant, ac propterea debeant specialibus prærogativis, &
privilegiis gaudere, idem D. N. statuit, ordinavit, de-
crevit, quod in quibuscumque constitutionibus, & re-
gulis per Sanctitatem suam edendis non comprehendantur,
neque comprehensi censeantur ipsi Cardinales,
nisi illæ eorundem Cardinalium favorem concernant,
vel constitutiones edende de eorundem Cardinalium,
vel majoris partis eorum consilio editæ fuerint. seu
eisdem regulis, & constitutionibus facta fuerit ipso-
rum Cardinalium expressa mentio.

Quod regule Cancellariæ non comprehendantur sub
generalibus derogationibus.

71. Item Sanctitas sua statuit, & declaravit, quod
præmissis, & quibuscumque aliis regulis Cancellariæ suo
tempore edendis, ac publicandis, nunquam censetur
derogatum in quibuscumque constitutionibus, literis,
brevibus, indultis, & aliis ordinationibus apostolicis,
setiam motu proprio, & ex certa scientia emanatis, per
quæcumque verba, & decreta derogatoria, irritantia,
uni-

universalia, & amplissima, & clausulas quantumcum-
que efficacissimas, etiam derogatorias, atque specialis,
& individua expressionis vim habentes, & habentia,
nisi facta fuerit de illis expressa mentio, & non ali-
met, nec alio modo.

De potestate Reverendissimi Domini Vicecancellarii,
& Cancellarii Regentis.

72. Primo quod possit committere absolutionem illo-
rum, qui ignorant in supplicationibus, vel in literis
apostolicis aliquid scribere, corrigere, vel delere.
Item, quod possit corrigere, nomina, & cognomi-
na personarum, non tamen eorum, quibus gratiæ, &
concessionis sunt, ac beneficiorum, dum tamen de cor-
pore constet.

Item, quod possit omnes causas beneficiales, etiam
non devolutas, committere in Curia cum potestate ci-
tandi ad partes.

Item, quod processus apostolica auctoritate decre-
tos aggravare possit cum invocatione brachii secularis,
& sententias executioni demandari facere contra intru-
sos, & intrudendos, per literas apostolicas desuper
consciendas, & non alias.

Item, quod possit signare supplicationes manibus
referredariorum signatas de beneficiis eccle-
siasticis secularibus, & regularibus dispositione apos-
tolica generaliter non reservatis, quorum cujuslibet
valor centum florenorum auri de Camera, vel totidem
librarum Turonens. parvorum, seu totidem in alia mo-
neta juxta communem æstimationem valorem annum
non excedat.

Item, quod possit assignare supplicationes etiam duo-
rum referredariorum manibus signatas de novis provi-
sionibus, si nentri, & subrogationibus pro Colligati-
onibus, in quibus non detur clausula generalem reserva-
tionem importans.

Item, quod possit ad ordines suscipiendos arctatis
prolongare terminos de dictis suscipiendis ordinibus,
usque ad proxima tunc à jure statuta tempora, in quibus
sic arctati successive ad ipsos ordines promoveantur.

Placet, publicentur, & describantur P.

Legæ, & publicatæ fuerunt superscriptæ regule,
ordinationes, & constitutiones à Cancellaria apostolica
sub uno ex RR. PP. DD. Majoris Præsentie Abbrevia-
toribus anno Incarnationis Dominicæ millesimo septin-
gentesimo quadagesimo, die vero 31. mensis Augusti
Pontificatus prædicti S. D. N. Bened. XIV. anno primo.

ARTICULUS X.

Quoad quasdam observationes circa ipsas Cancellariæ
regulas.

SUMMARIUM.

- 1 OBSERVATIONES, circa regulam 1. ad num. 2.
- 2 Circa regulam 2. ad num. 7.
- 3 Circa regulam 3. ad num. 12.
- 4 Circa regulam 4. ad num. 22.
- 5 Circa regulam 5.
- 6 Circa regulam 6.
- 7 Circa regulam 9. ad num. 55.
- 8 Circa regulam 11. ad num. 57.
- 9 Circa regulam 13. ad num. 70.
- 10 Circa regulam 15. ad num. 76.
- 11 Circa regulam 19. ad num. 80.
- 12 Circa regulam 26. ad num. 82.
- 13 Circa regulam 27. ad num. 84.
- 14 Circa regulam 29. ad num. 89.
- 15 Circa regulam 30. ad num. 92.
- 16 Circa regulam 31. ad num. 95.
- 17 Circa regulam 32. ad num. 100.
- 18 Circa regulam 33. ad num. 103.
- 19 Circa regulam 34. ad num. 108.

FERRAR. BIBLIOTH. TOM. I.

- 109 Circa regulam 35. ad num. 115.
- 110 Circa regulam 36. ad num. 128.
- 129 Subnectuntur additiones ex aliena manu, ad nu-
mer. 143.

OBSERVANDUM, quod regula prima Cancellariæ conti-
net reservationes similes illis quæ habentur in extravag.
Ad regimen. 13. de præbend. inter communes. Rota parti-
tit. 19. num. 1. decis. 385. num. 3. Et reservat beneficia
eorum, qui promoventur ad episcopatum, sive tunc vacan-
tia, sive in futurum vacatura. Rota ibid. numer. 4.
& part. 14. dec. 246. n. 6. Per hanc regulam sublata remanet
dispositio juris communis in e. Cum in cunctis 7.
§. Cum vero, de electione, cujus vigore licebat cuicum-
que Episcopo, in cujus diocesi erant beneficia promoti
ad episcopatum, illa libere conferre. Rota part. 19. f. 1.
decis. 385. num. 5. Regula secunda Cancellariæ reser-
vat omnia monasteria Virorum, valorem annum 200. flo-
renorum auri communi æstimatione excedentia. Rota
part. 3. decis. 791. sub num. 3. Qui quidem valor exprimi
debet juxta regulam de valore. Rota ibid. Et procedit
etiam dicta regula, etiamsi monasteria non sint in dicta
suma descripta in libris Cameræ, dummodo tamen valo-
rem 200. florenorum excedant. Rota ibid. Non tamen lo-
cum habet hæc regula, nisi in monasteriis solitis com-
mendari. Rota ibid. num. 4. Neque procedit in beneficiis
manualibus. Rota ibid. Similiter hæc regula non pro-
cedit in Germania vigore Concordatorum. Rota p. 7. dec. 250.
num. 5. Prout etiam non habet locum: ubi adsit ali-
quod privilegium in contrarium. Rota ibid. num. 6. Re-
gula hodie tertia, olim secunda Cancellariæ, reservat
Pontifici beneficia vacantia sede episcopali vacante. Rota
part. 13. decis. 267. num. 15. Et reservat beneficia va-
cantia post translationem Episcopi usque ad provisionem
successoris, & adeptam ab eo pacificam possessionem,
etiamsi ex immemorabili collatio talium beneficiorum ad
aliquem spectaret. Rota part. 2. dec. 614. sub n. 2. Item
reservat beneficia vacantia de tempore obitus Abbatis,
vel cujuscumque alterius dignitatis, ad quos spectabat
provisio dictorum beneficiorum. Rota part. 5. tom. 2.
dec. 536. n. 8. part. 10. decis. 25. sub n. 9. & part. 10.
dec. 115. num. 23. Hæc tamen regula solum locum ha-
bet in beneficiis, quorum collatio spectat ad alia beneficia
Sedi apostolicæ reservata, puta ad Abbatem, vel ad pri-
mam dignitatem post pontificalem in ecclesia cathedrali.
Rota part. 25. num. 12. Unde regula non habet locum in
dignitatibus non reservatis, ita quod beneficia ad provi-
sionem obtinentium aliquam dignitatem pertinentia, quæ
post illius vacationem vacant, non sint reservata per
hanc regulam, si talis dignitas non sit Papæ reservata;
ibid. num. 13. & sequent.

Regula quarta, olim tertia Cancellariæ, reservat Sum-
mo Pontifici dignitates majores post pontificales in cathedra-
libus, & dignitates principales in collegiatis ecclesiis
excedentes valorem decem florenorum auri. Rota part. 7.
decis. 256. num. 11. part. 10. dec. 99. num. 4. part. 17.
dec. 297. num. 5. Observandum est tamen primo, hanc
regulam reservare in ecclesia cathedrali primam dignita-
tem post pontificalem, non obstante quod non excedat
florenos 10. valoris; & hoc intuitu majoris præminentie
dignitatum in cathedrali. Rota part. 7. decis. 259. n. 11.
& sequent. Taxatio enim prædicta 10. florenorum respicit
solum dignitates principales ecclesiæ collegiatæ, sed
non cathedralis. Rota ibid. Et hoc potissimum compro-
bante observantia Cancellariæ apostolicæ. Rota ibid.
num. 16. Observandum secundo, prædictam regulam re-
servare unam dignitatem tantum, scilicet majorem, vel
duas, si sunt æque majores. Rota part. 10. decis. 99.
num. 4. Unde ad hoc, ut dignitas cadat sub hac regula,
concludenter probandum est, quod sit major, vel æque
major. Rota ibid. num. 5. Observandum tertio, regulam
prædictam reservare Pontifici primas dignitates in eccle-
sia collegiata, quamvis in ea unica tantum adsit. Rota
part. 18. tom. 1. decis. 165. num. 9. Observandum quar-
to, regulam istam comprehendere sub reservatione etiam
parochiales in dignitatem etæclas. Rota part. 17. dec. 4.
n. 4. Observandum quinto, quando sunt plures digni-
ta-

tates, si primæ non possunt cadere sub reservatione regula, primæ sequentium esse reservatam. Rota *part. 10. dec. 99. n. 24.* Observandum sexto, hanc regulam habere solum locum in ecclesiis collegiatis actis, & non habitis. Observandum septimo, dignitatem principalem in collegiata solum esse reservatam quatenus ecclesia collegiata sit distincta à cathedrali. Rota *part. 10. dec. 99. n. 26.* Unde si collegium, cui talis est caput, sit in ipsa ecclesia cathedrali; tunc hæc dignitas non venit sub reservatione. Rota *ibid.* Papa enim censetur per dictam regulam spoliare voluisse in eadem ecclesia uno tantum lumine ordinarij Collatores. Rota *ibid. n. 27.* Regula quinta, alias quarta, reservat omnia beneficia ecclesiastica quorumcumque Collectorum, & Subcollectorum fructuum, & proventuum Cameræ Apostolicæ, quæ, durante eorum officio, obtinuerint, ac in quibus, seu ad quæ jus eis competierit. Rota *part. 1. dec. 715. n. 4. part. 8. dec. 88. n. 5. part. 19. dec. 167. n. 4.* Vide circa istos *sup. art. 8. n. 41.*

23 *Et seq.* Regula sexta reservat beneficia Curialium, & habet locum etiam in Curialibus ad honorem, sicuti in Cubiculariis ad honorem. Rota *art. 4. tom. 1. dec. 573. n. 3.* Expresse habetur in regula septima, quæ & octava, de se clare patent absque alia observatione.

25 Regula nona, aliis octava, cuius auctor fuit Nicolaus V. reservat Summo Pontifici omnia beneficia qualitercumque qualificata in singulis Januarii, Februarii, Aprilis, Maji, Julii, Augusti, Octobris, & Novembris mensibus qualitercumque extra Curiam vacantis. Rota *part. 2. dec. 428. num. 1. & dec. 590. n. 1. part. 4. tit. 3. dec. 530. num. 9. & dec. 531. num. 4. part. 9. tom. 2. dec. 329. num. 1. dec. 366. num. 1. & dec. 389. n. 6.*

26 Hæc regula, cum proprio nomine menses designet, intelligenda est de mensibus integralibus computandis à media nocte mensis præcedentis ad mediam noctem subsequentis. Rota *part. 2. dec. 141. num. 2. & 3. part. 10. dec. 49. num. 34. leg. More, ff. de feriis, & Consultat. 24. de offic. Delegati.* Unde quando nullimode scripi potest, an Beneficiarius obierit ante, vel post mediam noctem ultimi diei mensis, & sic, an in mense Pontificis, vel Ordinarii obierit, tunc nemine adhuc in possessione beneficii existente, pro mense episcopali, atque pro favore Collatoris Ordinarii præsumendum videtur; Garcias *de benef. part. 5. cap. 1. num. 328.* Castropal. *tract. 13. de benef. disp. 2. punct. 21. §. 2. num. 3.* Engel *de præbend. lib. 2. tit. 5. num. 26.* & Pirhing. *cod. tit. n. 354.* cum aliis passim. Et ratio est quia Episcopus habet intentionem fundatam in jure, quod collatio omnium beneficiorum suæ diocesis ad ipsum spectat; c. Ex frequentibus, *de institut.* Nisi probetur spectare ad collationem alterius, puta quia probantur esse reservata; cum autem stante illo dubio non constet de reservatione, sequitur &c.

28 Circa hæc regulam observandum est primo, quod revocat quancumque privilegia, & indulta concessa quibuscumque personis disponendi de beneficiis vacaturis in dictis mensibus. Rota *part. 1. dec. 58. num. 7. & dec. 288. num. 5. & sequent. part. 11. dec. 249. num. 9.* Regula enim loquitur de beneficiis ad quoscumque collatores quomodolibet pertinentibus. Rota *part. 9. tom. 2. dec. 266. num. 9.* Unde derogat etiam quibuscumque privilegiis cum quibuscumque clausulis, etiam insolitis, & cum derogatorijs derogatorijs. Rota *ibid. n. 5.* Et derogat indultis, etiam concessa sint cum clausula, ut numquam continentur sub reservationibus apostolicis. Rota *part. 9. tom. 1. dec. 200. num. 10.* Nec non tollit indulta emanata motu proprio, & per viam legis universalis. Rota *part. 16. dec. 343. num. 9.* Et potissimum cum dicta regula emanaverit per viam legis, unde per eam censetur derogatum etiam juri communi. Rota *p. 13. dec. 249. num. 10.* Observandum secundo prædictam regulam tollere quascumque consuetudines dictæ regule contrarias. Rota *part. 4. tom. 1. dec. 336. num. 1. p. 4. tom. 2. dec. 247. num. 12. part. 18. dec. 10. num. 4.* Et derogare expresse optandi consuetudini, quamvis immemorabili in beneficiis. Rota *part. 8. dec. 10. num. 4. & sequent. & dec. 138. num. 1. p. 9. tom. 1. dec. 265.*

34 n. 15. Observandum tertio, hanc regulam reservatoriam mensium comprehendere etiam beneficia de Jurepatrona-

tus ecclesiastici, & ex privilegio. Rota *p. 4. tom. 1. dec. 336. n. 1. & dec. 568. n. 1. part. 11. dec. 305. n. 17. p. 15. dec. 30. n. 4.* Quod procedit etiam si dictum fuerit, quod numquam sub apostolicis reservationibus comprehendantur. Rota *part. 4. dec. 568. n. 1.* Et non obstante quasi possessione presentandi, cum propter decretum irritans contentum in regula, tollatur omnis titulus, & possessio, & quæcumque possent impedire reservationem. Rota *part. 4. tom. 1. dec. 336. sub n. 3. & dec. 568. n. 6.* Observandum quarto, hanc regulam comprehendere sub reservatione etiam beneficia religionis hierosolymitanæ. Rota *part. 2. dec. 569. n. 1. & 2. part. 3. dec. 568. n. 5. & dec. 597. n. 1. part. 10. dec. 66. n. 32.* Dicta enim regula non comprehenditur sub indultis religionis hierosolymitanæ, & propterea illis derogat. Rota *part. 3. dec. 568. n. 5. part. 10. dec. 57. n. 2.* Ista enim regula tamquam lex generalis comprehendit per verba universalia etiam ea, quæ indigent speciali mentione. Rota *part. 9. tom. 2. dec. 377. n. 3. & 4.*

Hæc tamen nona regula exceptuat ex speciali: Primo, beneficia spectantia ad collationem, presentationem, electionem, & quancumque aliam dispositionem Cardinalium. Rota *part. 3. dec. 635. num. 6. part. 4. tom. 3. dec. 531. num. 5. & dec. 588. num. 15. part. 5. tom. 2. dec. 440. num. 1. dec. 444. num. 9. part. 7. dec. 108. num. 2. part. 8. dec. 10. num. 6.* Adeo ut quoad Cardinales habeatur pro non emanata, & pro non scripta. Rota *part. 19. tom. 2. dec. 472. num. 72. & 73.* Et procedit etiam quoad beneficia ecclesiarum, quarum Cardinales non sunt titulares. Rota *part. 9. tom. 2. dec. 366. num. 19.* Et intelligitur etiam de Cardinalibus, qui sint inferiores Ordinarii Collatores. Rota *ibid. n. 20.* Prædicta enim regula excipiens Cardinales non solum intelligitur de illis, qui sint majores Collatores, ut Episcopi, verum etiam de illis, qui sunt inferiores Collatores, ut Abbatibus, & similes. Rota *part. 3. dec. 635. n. 5.* Quamvis non intelligatur de Cardinalibus Legatis, quia Papæ intentio est, ut solum Cardinales non patiantur detrimentum in sua ordinaria collatione, qualis non est collatio Cardinalis Legati, qui habet collationem quasi extraordinariam, & accidentalem, & superinductam. Glossa *penult. in Clement. fin. de offic. ordinarij.* alia enim regula in provinciis Papæ esset quasi superflua, cum fere in omnibus adsint Legati. Rota *part. 3. dec. 635. num. 6.* Nec intelligitur prædicta exceptio de capitulis cathedralium, quibus S. R. E. Cardinales præsumunt, ipsa enim capitula excipitur conferendi beneficia ecclesiastica reservata, vel affecta eisdem Cardinalibus concessis, nullum jus præterdendum valent, ut expresse declaravit, & statuit Urbanus VIII. 10. Septembris 1626. *constit. incip. Acceptio; annot. ad dec. 530. num. 62. & sequent. part. 4. tom. 3. & dec. 366. num. 6. part. 9. tom. 2.* Secundo, exceptuat expresse beneficia, & personas, quarum favore adsint Concordata. Rota *part. 9. tom. 2. dec. 366. n. 9.*

Tertio, specialiter exceptat beneficia vacantia in mensibus, in quibus adest alternativa cum Episcopo. Rota *part. 11. dec. 108. num. 12.* Quarto, expresse exceptat vacationem beneficiorum per resignationem in dictis mensibus vacantium, dummodo resignatio valida fuerit, & vere jus competierit resignanti. Rota *part. 3. dec. 379. n. 4.* Quinto, regula hæc excipit, & non comprehendit beneficia manualia. Rota *part. 14. dec. 101. n. 1.* Nec comprehendit beneficia manualia. Rota *part. 3. dec. 340. num. 2.* Et sic non comprehendit Vicarias temporales, quia loquitur de beneficiis. Rota *part. 2. dec. 705. num. 1. & 2.* Immo neque comprehendit Vicarias perpetuas stante constitutione S. Pii V. *edit. Kalend. Novembris 1567.* quæ tribuit facultatem nominandi Rectoribus ecclesiarum unitarum in Vicarias perpetuas, etiam si Vicarie vacant in mensibus reservatis. Rota *p. 2. dec. 704. num. 3.* Nec comprehendit capellanias. Rota *part. 15. dec. 327. num. 8.* Et præsertim sub hac regula non cadunt capellanie quæ fundantur in Hispania ad celebrandas missas, cum non sint tituli beneficiales. Rota *part. 9. dec. 13. num. 8.* Nisi probetur fuisse erectas in beneficia. Rota *ibid. num. 8.* Sexto, dicta regula non comprehendit beneficia de Jurepatronatus. Rota *p. 10. dec. 168. num.*

num. 44. Quare non procedit contra eum, qui est in possessione presentandi. Rota *p. 4. dec. 588. n. 6.* Et quamvis conclusio non procedat, ubi clare constat beneficium esse de Jurepatronatus ex privilegio. Rota *ibid. num. 6.* Attamen ad hunc effectum requiritur, quod probationes sint, vel per rem quietam, vel per confessionem partis, vel saltem per instrumentum. Rota *ibid. num. 7.*

54 Ratione hujus nonæ regule Episcopus, vel alius Collator inferior, non amittit jus conferendi beneficium, in suo mense vacans, etiam si istud eodem mense non contulerit, & sic vacatio ejus duraverit in mensem apostolicum, neque prohibetur idem Collator inferior ejusmodi beneficium conferre currente ipse mense apostolico. Ratio est clara, quia ad inducendam, vel non inducendam reservationem beneficii, attenditur solummodo initium vacationis, non autem tempus, quod duravit, atque continuata fuit vacatio beneficii, juxta Rotam *dec. 774. num. 3. & 10. leg. 3. part. 3. divers. quam refert Gonzalez ad reg. 8. Cancell. Gloss. 1. r. num. 66.* Adeoque non obstante hac regula nona potest ordinarius Collator conferre etiam in mense apostolico beneficium, quod vacavit in mense Ordinarii, seu collationem protrahere etiam usque ad alium suum mensem ordinarium; tum quia Collator habet se mens ad conferendum; c. Nulla 2. de concessio. præbend. & concordat. cap. Quia diversitatem 5. eod. tit. cap. Licet 2. de supenda negligentia Prælati. & Clement. 1. tit. eodem. & constituit. S. Pii V. incip. In conferendis beneficiis. Sed hoc non subsisteret, si beneficium in mense Ordinarii vacans, amplius conferre non posset in mense Papæ sequente: Immo talis facultas conferendi foret propemodum inutilis, præsertim quando ultima die, vel hora mensis per obitum prioris possessoris inciperet vacatio beneficii, adeoque beneficia vacantia in mense Ordinarii possunt conferri etiam in mense Papæ sequente, vel etiam in alio ipsius Ordinarii post elapsum mensem Papæ; sic cum communi Gonzalez ad reg. 8. Cancell. Gloss. 1. r. d. n. 47. usque ad n. 78. & Garcias *part. 5. de beneficiis cap. 1. num. 537.*

56 Regula decima, ut de se clara, nulla indiget speciali observatione. Regula undecima Cancellaria generaliter, & indefinite comprehendit reservationem omnium, & singularum beneficiorum reservatorum per prædecessores Pontifices. Rota *part. 19. tom. 2. dec. 566. n. 3.*

57 Hæc tamen non potest dici, quod comprehendat etiam parochiales, cum de illis nulla specificatio mentio in dicta regula fiat, necdicitur derogare Decretali Bonifac. VIII. *in cap. Si apostolica 35. de præbend. n. 6.* Rota *ibid. numer. 4.* Prout dictum *cap. Si apostolica,* non potest dici correctum per extravagatum Pauli II. incip. Ad Romani Pontificis providentiam 13. de præbend. inter communes. Rota *ib. n. 1. & seq.* Regula duodecima de se patet. Regula tertiadecima expresse derogat unionibus effectum non sortitis. Rota *p. 4. r. 2. dec. 446. n. 27. p. 10. dec. 174. n. 1. p. 11. dec. 305. num. 7.* Hæc regula tribuitur Hadriano VI. & Urbano VIII. Rota *part. 10. dec. 174. n. 1. part. 11. dec. 305. num. 7.* Facta fuit, ne per unionem diminueretur cultus divinus, & facultas conferendi. Rota *part. 4. tom. 3. dec. 614. num. 65. part. 9. tom. 1. dec. 91. num. 19.* Hæc regula comprehendit uniones factas ex causa minus necessaria. Rota *part. 10. dec. 174. num. 1.* Et sic comprehendit unionem factam non pro necessitate ecclesie, sed pro commodiori sustentatione beneficiorum. Rota *part. 11. dec. 53. num. 11.* Hic tamen note, solum necessitatem ecclesie non sufficere, sed etiam requiri, quod propter tenuitatem reddituum non reperiantur qui velint beneficia acceptare. Rota *part. 11. dec. 52. num. 1.* Hæc regula derogat etiam unionibus non effectuatibus, etiam si in eis adesser decretum illas ex tunc fuisse effectum sortitas. Rota *part. 4. tom. 2. dec. 446. num. 27.* Quæ derogatio non aderat in regulis antiquis. Rota *ibid. num. 28. & 29.* Hæc tamen regula plures habet limitationes: Primo, non habet locum in unionibus, quæ effectum sortitæ sint. Rota *part. 4. tom. 2. dec. 90. num. 7. part. 11. dec. 274. num. 5. part. 17. dec. 145. num. 12.* Ad quem effectum sufficit unionem fuisse in parte effectuatam. Rota *part. 4. tom. 2. dec. 394. num. 11. part. 10. dec. 361. num. 4.* Secundo excipiuntur unio-

nes factæ auctoritate Sacri Concilii Tridentini. Rota *p. 9. dec. 337. num. 4.* Tertio huic regula non subiacet unio facta pro augmento cultus divini. Rota *part. 6. dec. 7. num. 7.* Intellige tamen procedere, data valida, & non revocata erectione; secus autem, quando erectio beneficiorum non fuit valida, utpote quia erectio deficiat. Rota *ibid.* Et sic intelligi debet Conc. Trident. *sess. 21. cap. 5.* nempe quod loquatur de erectione valida, non autem nulla, & invalida. Rota *ibid.* Quarto non comprehendit reservationes factas ex causa dotis, vel augmenti dotis. Rota *part. 9. dec. 109. num. 14. & 20.* Quinto, sub hac regula non cadit unio, si sit facta ex titulo oneroso permutationis. Rota *part. 6. dec. 30. num. 12.* Sexto, non procedit quando unus ordo in totum supprimitur, & ejus beneficia alteri uniuntur. Rota *part. 17. dec. 99. num. 22.* Regula quartadecima de se patet.

Regula quintadecima, aliis quartadecima, licet non legatur inter regulas Innocentii VIII. attamen à ceteris ab eo Pontificibus ad nostra usque tempora approbata, & inter regulas semper inserta reperitur. Rota *part. 7. dec. 250. n. 32.* Revocat hæc regula facultates conferendi beneficia reservata, seu affecta. Rota *part. 7. dec. 250. num. 31. & 34. part. 9. tom. 1. dec. 285. num. 25. & sequent. part. 16. dec. 383. num. 8.* Et revocat quancumque indulta huic regule contraria quibuscumque personis, quibuscumque clausulis, & de quibuscumque beneficiis concessa. Rota *part. 9. tom. 1. dec. 285. num. 27. part. 16. dec. 383. num. 8.* Quod procedit, etiam si emanata fuerint motu proprio, & per viam legis universalis. Rota *part. 16. dec. 543. num. 9.* Et etiam si continent clausulas ampliores prævalentes clausulis ejusdem indulti. Rota *ibid. num. 10.* Quare hæc regula comprehendit etiam capitula, communitates, collegia, & universitates. Rota *part. 9. tom. 1. dec. 285. num. 28. & 29.* & comprehendit etiam optionem, & facultatem optandi. Rota *ibid. num. 25. & 27.* Immo revocat non solum privilegia activa eligentium, & Collectorum, sed etiam passiva eligendorum, & providendorum, nisi quando jus passivum competit ex fundatione. Rota *p. 6. dec. 243. num. 12.* Hæc regula aliis comprehendebat etiam Emimentis. Cardinales; hodie autem eos non comprehendit. Rota *part. 3. dec. 375. num. 4. & dec. 635. sub numero 4.* Regula sextadecima, decima septima, & decima octava de se patent. Regula decima nona, quæ inscribitur de viginti, seu de infirmis resignantibus, annullat quancumque resignationem beneficiorum factam ab infirmo, qui ex ea infirmitate decedat, vel etiam factam à sano, qui intra viginti dies à die præstiti consensus decedat. Rota *part. 5. tom. 1. dec. 344. num. 2. part. 9. tom. 2. dec. 253. num. 13. part. 10. dec. 184. num. 24. & dec. 307. n. 12.* Hæc regula comprehendit tam infirmitates leves, quam graves. Rota *part. 3. dec. 440. n. 3.* Et ut intret hæc regula, sufficit probare resignantem obisse intra 20. dies, quamvis ille tempore resignationis fuerit sanus. Rota *part. 9. dec. 253. num. 13.* ubi asserti sic expresse declarasse Clem. VII. sub illis verbis regule de viginti: *Etiam vigore supplicationis, dum esset sanus, signatus.* Et hoc tempus viginti dierum videtur computandum de momento in momentum; ita ut dies resignationis, seu consensus computetur in terminis viginti dierum, & sic valida erit resignatio, qua quis, v. gr. resignavit beneficium die prima Maji hora quintadecima, si moriatur die vigesima ejusdem Maji hora sextadecima, quia revera intercessissent viginti dies naturales, scilicet viginti quatuor horarum, & de momento in momentum completi arg. leg. More Romano, ff. de feriis, & cap. Consultat. 24. de offic. Delegati. Et sic expresse tenent Gloss. hujus regule, Mandosius, *quæst. 18. n. 3.* Joan. de Selva *tract. 6. tom. 15. tract. de benef. part. 3. cap. 46. numer. 11.* Azorius *part. 2. lib. 7. cap. 28. quæst. 7. & alii.* Regula vigesima, vigesima prima, vigesima secunda, vigesima tertia, vigesima quarta, & vigesima quinta, de se patent.

Regula vigesima sexta, quæ apud antiquiores est & apud alios 25. annullat resignationes beneficiorum factas ab eo, qui est promotus ad prælaturam. Rota *p. 3. dec. 328. num. 1.* Hæc tamen regula solum habet locum cum

BIBLIOTECA CENTRAL

cum in beneficiis resignandis post vacationem prælatu-
 ra, non autem in resignatis ante ejus vacationem. Rota *ibid.*
 Et ratio est, quia ille qui resignat postquam vacavit præ-
 latura, est magis certus de sua promotione, cum illa de-
 pendat à sola voluntate Summi Pontificis: Ille autem,
 qui resignat ante vacationem prælaturæ, quam sibi spe-
 rat resignari, non est ita certus, cum hæc dependeat à
 voluntate duorum, nempe ab ea resignare debentis, &
 ab illa Summi Pontificis resignationem admittente volen-
 tis. Rota *ibid.* num. 2. Regula vigesima septima disponit,
 quod non judicetur juxta formam supplicationis, sed juxta
 tenorem literarum. Rota *part. 2. decis. 656. sub n. 5.*
 Per hanc regulam admittitur facultas ferendi judicium
 ante expeditionem literarum apostolicarum ad effectum
 audientie, & disputationis. Rota *part. 16. decis. 184.*
 num. 6. & 7. Atamen solum procedit hæc dispositio ubi
 literæ sint expeditæ, & discordant à supplicatione. Rota
part. 2. decis. 465. n. 5. Non autem procedit ubi inci-
 denter tantum, & non essentialiter agitur de verificatio-
 ne gratiæ. Rota *part. 17. decis. 212. n. 11.* Item non pro-
 cedit in possessorio retinendæ, licet secus sit in alio pos-
 sessorio, in quo requiritur titulus coloratus, ne detur vi-
 tiosus regressus. Rota *part. 2. decis. 392. num. 2.*
 Regula vigesima octava est de se clara. Regula vige-
 sima nona, quæ de subrogandis colligantibus inscribitur,
 disponit, quod si duo super beneficio litigent, & al-
 ter moriatur, vel alio quovis modo recedat, superstes
 possit petere per subrogationem gratiosam substitui in ju-
 re, vel ad jus, & possessionem, quæ adversariis compe-
 tebant. Rota *part. 4. tom. 1. decis. 226. num. 4.* Hæc tam-
 en regula non habet locum ad favorem intrusi. Rota
*part. 1. decis. 306. num. 3. & 4. part. 3. decis. 336. nu-
 mer. 4.* Intrusus autem generatim loquendo dicitur ille,
 qui obtinet beneficium ecclesiasticum sine auctoritate il-
 lius, ad quem de jure spectat collatio. Ita Abbas in *capit.*
 Quia diversitatem, num. 2. de consec. prebend. Gomez,
 Rebuffus, & alii committunt. Unde non habetur
 pro intruso, qui absque intimatione executorialium pos-
 sessionem apprehendit; nam licet possessio sit attentata,
 tamen ad effectum subrogationis gratiosæ possessor non
 habetur pro intruso. Rota *p. 11. decis. 124. n. 22. & se-
 quent.* Et hæc regula dantur solum intrusionem existen-
 tem de tempore petite subrogationis, ita ut futura exclu-
 datur. Rota *ibid.* n. 36. & 44. Et inducit solum obligatio-
 nem justificandi causam de tempore signatæ supplicatio-
 nis; & cum te 7. de re scriptis, ubi Fein. n. 18. Franc.
 in c. Cum illis sub n. 8. de prebendis in 6. Alex. cons. 42.
 n. 8. lib. 4. Rota *decis. 443. num. 4. part. 2. recent.* non
 attendit quid acciderit medio tempore inter supplicatio-
 nem signatam, & literarum desuper expeditionem. Rota
 in *Nuscana Canonicius 11. Martii 1647. §. quia Breve,*
 & §. sequent. cor. bon. memor. Arguelles, & in puncto
 subrogationis, *decis. 472. num. 4. part. 3. divers.* ubi ad-
 ducitur ratio, quia effectus subrogationis incipit à die
 date, & semper viget in persona subrogati. Rota *p. 22.*
decis. 124. num. 45. & sequent.
 Regula trigesima, quæ de verisimili notitia appellat-
 ur, annullat concessionem beneficii per mortem Benefi-
 ciarii obtenti, quando inter vacationem, & datam gratiæ,
 tantum temporis non intercesserit, quo verisimiliter Pon-
 tificis notitiam habere potuerit vacationis. Rota *part. 17.*
decis. 74. num. 4. Hic tamen advertendum est, regulam
 solum requirere tempus, quo notitia vacationis potuerit
 pervenire ad Papam, non autem requirere, quod revera
 pervenerit. Rota *ibid.* Considerat enim regula non quod
 est, sed quod potuit esse. Rota *ibid.* Hinc ad exclu-
 dendam regulam prædictam, sufficit quod notitia etiam ex-
 peditione, & maxima sollicitudine venire potuerit. Rota
part. 18. tom. 1. decis. 285. num. 2. Atque in hæc mate-
 ria statut attestatio cursorum, an notitia deferri pote-
 rit; nec ne. Rota *part. 16. decis. 74. num. 5.* Regula tri-
 gesima prima admittit omnem jurisdictionem executori
 quoad omnia acta, literis non expeditis. Rota *p. 4. tom. 3.*
decis. 553. num. 05. Itaque ante literarum apostolicarum
 expeditionem, nulla jurisdictione censetur. Rota *par-*
ti. 17. decis. 205. num. 30. & sequent. Hæc tamen regu-
 la non habet locum, ubi fuerint expeditæ literæ gratiæ

BIBLIOTECA CENTRAL

principalis. Rota *part. 2. decis. 81. num. 5.* Regula trige-
 sima secunda disponit, quod in collatione beneficiorum
 familiarium Cardinalium reservatorum per regulam quar-
 tam, per Cardinalem patronum præstari debeat consensus.
 Rota *part. 4. tom. 3. decis. 654. num. 24. decis. 654. n. 12. part. 17. decis. 303. num. 26.* Intellige ta-
 men solum procedere quando Cardinalis patronus est præ-
 sens in Curia. Rota *part. 4. tom. 3. decis. 654. num. 24.*
part. 6. decis. 53. num. 12. Quare hoc privilegium neque
 opitulatur Cardinali patrono absentis à Curia, licet resi-
 deat in suo episcopatu. Rota *part. 6. decis. 53. n. 13.* Dum
 nec etiam gaudet hoc privilegio Legatus Sedis apostolicæ,
 Rota *ibid.* num. 14. Nec huic regula est derogatum per
 sequentem regulam trigessimam tertiam, Rota *p. 4. tom. 3.*
decis. 654. numer. 24. part. 17. decis. 303. numer. 27.
 Regula trigesima quarta disponit, quod beneficia vacantia
 per obitum familiarium Cardinalium conferantur per Car-
 dinalem ordinarium Collatorem, non autem per Cardina-
 lem patronum. Rota *part. 4. tom. 3. decis. 654. num. 24.*
part. 6. decis. 53. num. 8. part. 17. decis. 303. sub n. 26.
 Hoc tamen solum procedit, quando Cardinalis ordina-
 rius Collator habet indultum conferendi illa beneficia,
 Rota *part. 4. tom. 3. decis. 654. numer. 25. & sequent.*
 Rota *part. 6. decis. 53. num. 8.* Secus ubi Cardinalis Collator
 indultum non habet. Rota *ibid.* *part. 4. tom. 3. decis. 654.*
num. 20. & 26. part. 6. decis. 53. num. 11. Ubi enim
 non adest tale indultum, hæc beneficia per regulam quar-
 tam, & ex constitutione moderatoriæ Gregor. XIV. &
 Pauli V. reservantur Summi Pontifici, non obstante
 quod collatio spectet ad Cardinalem. Rota *part. 4. tom. 3.*
decis. 654. num. 8. & sequent. & num. 63. & seq. Qua-
 re hæc regula indulto solum inservit, & famulatur, &
 operatur tantum, quando Cardinalis ordinarius Collator
 habet indultum, secus est contra. Rota *part. 4. tom. 3. de-
 cis. 654. num. 25. & seq.* Et sane regula ipsa expresse lo-
 quitur, ubi Cardinalis Collator habet indultum, & dis-
 ponit, quod in concursu Cardinalis patroni præferatur
 Cardinalis ordinarius Collator habens indultum. Rota
p. 6. decis. 53. n. 10. Hæc regula trigesima tertia non ad-
 erat de tempore Sixti IV. & Innocentii VIII. Rota *part. 4.*
tom. 3. decis. 654. num. 47. & 52. Et fuit indulta ad
 tollendas lites, quæ ex præcedenti regula oriri possent
 inter Cardinalem ordinarium Collatorem, & Cardinalem
 patronum super provisione beneficiorum vacantium per
 obitum familiarium Cardinalium. Rota *part. 17. decis. 303. sub*
num. 26. & decis. 654. num. 31. & seq. Nec tamen hæc
 regula tollit reservationem regulæ quartæ, neque in hæc
 regula ulla mentio fit de dicta regula quarta. Rota *p. 4.*
tom. 3. decis. 654. num. 20. & 22. Regula trigesima quar-
 ta de se est clara.
 Regula trigesima quinta de annali possessore dispo-
 nit, quod impetrans beneficium ecclesiasticum ab alio pe-
 cifice possessum, quod certo modo de jure vacare, & in-
 juste ab alio possideri prætenditur, exprimere debeat qua-
 litates possessionis, & nullitates possessionis, & intra sex
 menses possessorem in judicium vocare debeat, & infra
 annum sententiam obtinere, aliàs gratia impetrata cor-
 ruit. Rota *part. 12. decis. 152. num. 56. & 57. part. 13.*
decis. 402. num. 1. & 2. part. 15. decis. 51. num. 8. &
decis. 329. num. 2. Regula hæc introducta fuit in odium
 impetrantium aliena beneficia, & in favorem possidentis.
 Rota *part. 15. decis. 51. num. 11. & decis. 329. num. 13.*
part. 17. decis. 345. num. 7. part. 18. tom. 1. decis. 148.
num. 14. & sequent. Hinc hæc regula ad excludendum
 impetrantem non attendit possessorem, neque requirit ti-
 tulum, sed solum meram detectionem facti, dummodo ta-
 men sit actualis, bona, & pacifica. Rota *part. 4. tom. 3.*
decis. 599. num. 42. part. 9. tom. 1. decis. 289. num. 28.
part. 13. decis. 402. num. 13. & sequent. Tuetur enim
 possessorem etiam sine titulo. Rota *part. 9. tom. 1. de-
 cis. 289. num. 28. part. 13. decis. 402. n. 13.* Ipsa enim
 regula non considerat personam, sed solum factum im-
 petrantis. Rota *part. 13. decis. 402. num. 16.* Unde suf-
 ficere ostendere provisionem beneficii ante annum, ut di-
 catur de possessione constare. Rota *part. 9. tom. 1. de-
 cis. 289. num. 32. part. 17. decis. 205. num. 22.* Quæ
 possessio non excluditur per decretum irritans. Rota
part.

tit. 15. decis. 329. num. 10. Nec interruptur per moni-
 torium presentatum possessori. Rota *part. 19. tom. 2.*
decis. 663. num. 10. & sequent. Regula trigesima appella-
 ta de trienniali possessore defendit quemcumque posses-
 sorem beneficii ex quovis titulo possessi, si per triennium
 in ejusdem possessione pacifice permanserit, ita ut non
 possit à quocumque alio molestari. Rota *part. 19. tom. 3.*
decis. 423. num. 17. & 41. Unde observandum est pri-
 mo, hanc regulam procedere, tam in collatione facta à
 Papa, quam ab Ordinario. Rota *part. 17. decis. 268. nu-
 mer. 22.* Observandum secundo, hanc regulam suffragari
 trienniali possessori adversus quascumque molestias,
 tam in possessorio, quam in petitorio illatas. Rota *part. 3.*
decis. 783. num. 4. part. 9. tom. 1. decis. 264. n. 2. part.
tit. 14. decis. 518. num. 15. Observandum tertio, hanc
 regulam defendere possessorem triennale, etiam contra
 provisionem apostolicam. Rota *part. 19. tom. 2. decis. 423.*
num. 21. Observandum quarto, hanc regulam de tri-
 ennio juvare etiam contra petentem executionem brevis de
 capiendi possessione nomine Cameræ. Rota *p. 9. tom. 1.*
decis. 264. num. 8. Observandum quinto, hanc regulam
 impedire litis ingressum contra possessorem etiam titu-
 lo optionis nullæ. Rota *part. 19. tom. 2. decis. 608. nu-
 mer. 16.* Optans enim se tueri potest per hanc regulam
 in possessione beneficii per optionem obtenti. Rota *par-*
ti. 16. tom. 2. decis. 663. num. 6. Quæ quidem regula
 non interruptur per monitorium non presentatum pos-
 sessori. Rota *ibid.* num. 10. & seq. Advertendum tamen
 est primo, ab hac regula excipi possessorem, qui in be-
 neficio per simoniam ingressus est. Rota *part. 9. tom. 1.*
decis. 264. num. 5. part. 19. tom. 7. decis. 423. num. 19.
 Advertendum secundo, ab hac regula excipi reservatio-
 nes in corpore juris clausas. Rota *p. 9. tom. 1. decis. 264.*
num. 2. & 7. part. 17. decis. 345. num. 12. part. 12.
tom. 2. decis. 423. num. 19. Advertendum tertio, hanc
 ipsam triennale possessionem debere esse pacificam,
 aliàs non suffragari. Rota *part. 3. decis. 783. num. 4. part.*
tit. 9. tom. 1. decis. 264. num. 4. part. 11. decis. 255.
num. 1. Ita ut ad eam excludendam sufficiat etiam con-
 troversie extrajudiciales. Rota *part. 15. decis. 51. nu-
 mer. 27.* Et si ante triennium fuit mota lis juris, vel facti
 super re possessa in judicio, vel extra. Rota *part. 12.*
decis. 64. num. 9. Hinc monitorium executum contra pos-
 sessorem interruptit effectum regulæ de trienniali. Rota
part. 19. tom. 2. decis. 663. num. 10. Advertendum quo-
 quarto, ad effectum ut habet locum hæc regula de trienniali
 præter pacificam triennale possessionem, requiri saltem
 titulum coloratum. Rota *part. 4. tom. 3. decis. 599. nu-
 mer. 36. part. 5. tom. 2. decis. 551. num. 16. part. 9.*
tom. 1. decis. 264. num. 4. part. 11. decis. 178. num. 11.
 & 12. Hinc regula non suffragatur, ubi cesset titulus, vel
 titulus sit discoloratus. Rota *part. 4. tom. 3. decis. 599.*
num. 37. part. 17. decis. 298. num. 23. part. 18. tom. 1.
decis. 204. num. 11. & sequent. Prout etiam non suffra-
 gatur stante nullitate, ac invaliditate tituli exhibitii. Ro-
 ta *part. 18. tom. 1. decis. 232. num. 9.*
 Reliquæ Cancellariæ regulæ satis de se patent, & qui
 circa ipsas, & alias, particulares Auctorum Glossas re-
 gule desiderat, de facili comperiet apud Gonzalez ad re-
 gule 8. Cancellar. Joan. Cokier in regulas Cancellariæ
 apostolicæ; Ludovicum Gomezium in judiciales Cancellari-
 æ, & apud Garziam, Loter, & alios. Hic adduxisse
 sufficiat præcipuas observationes, & notationes à sacra
 romana Rota congestas, & ad promptum omnium com-
 mune novissime à vere sapientissimis Athenæis Medio-
 lanensibus in compendium redactas.
 De singulis Cancellariæ regulis dissenserit, eaque
 supplere, quæ ab Auctore omissa sunt, longum esset, im-
 mo, si dicendum quod res est, inutile postquam clariss.
 Riganotus commentarios ad eas edidit, numeris omnibus
 absolutus. Pauca tantummodo afferemus, quæ ipsas re-
 gulas Cancellariæ in genere concernunt.
 De origine regularum Cancellariæ plene agit Riganotus
 in 1. Comment. in proemium ipsar. n. 4. & plures seq.
 Habent regulæ Cancellariæ vim legis. Quoniam sub
 nomine juris communis eas venire dixit Rota in Tiracoon.
 Cappel. 9. Decemb. 1743. cor. Illustris. Molin.

Rubricas vero ipsarum vim legis non habere, nec su-
 mi ab his posse argumentum pro declarando nigro, fir-
 mat Riganotus in Comment. ad rubric. regul. 1. §. 1. n. 67.
 ex solida ea ratione, quod rubricæ non à Conditoribus,
 sed ab Impressoribus, vel similibus fieri consueverunt.

Exspirant morte Pontificis, sed à successore inno-
 vantur. Atque hinc factum est, ut quæ beneficia vacant
 Sede Pontificia vacante, ea non subjacant, ut in superi-
 ori additione dictum est, regulis Cancellariæ: idque
 in favorem non solum collatorum, sed & patronorum ec-
 clesiasticorum; Nogueir. *quæst. singul. disp. 4. q. 12.*
per tot. At nota, non cessare per mortem Pontificis regu-
 las illas Cancellariæ; super quibus emanatæ fuerint Pon-
 tificiæ constitutiones; Paris. *consil. 49. n. 8. lib. 4. Rocce-
 selei. jur. disput. cap. 80. num. 16.* Alter Paris. *de resigna-
 tion. lib. 1. quæst. 2. num. 31.* Rota cor. Puteo *decis. 92.*
num. 3. lib. 2.

Ligant regulæ Cancellariæ à crastina die post assump-
 tionem ad Pontificatum, licet nondum publicatæ; idque
 quia in eorum proemio sub Urbano VIII. expresse sanciri
 cepit: *Ex tunc licet nondum publicatæ &c. observari*
voluit. Ex quo sequitur, quod beneficium vacans ea die
 regulis Cancellariæ obnoxium remaneat.

De locis, in quibus vim habent regulæ Cancellariæ,
 fuse disserit Riganotus in Comment. ad proem. ipsar. d. n. 52.
 Confer. etiam Rousseaud de la Combe in *sua Jurisprud.*
Canon. verb. Regulæ Cancellariæ, sect. 1. per tot.

Regulis Cancellariæ tametsi non subjacent benefi-
 cia Jurispatronatus laicalis, subjacent tamen beneficia
 Jurispatronatus ecclesiastici; Rota in *Barchinon. benefi-
 cii 13. Junii 1721. coram bon. mem. Cerr. & in Tarraco-
 nen. beneficii 8. Martii cor. clariss. mem. Corio.*

De Cardinalibus quæri solet, an comprehendantur
 sub regulis Cancellariæ; Adisid Riganotus in Comment. ad
 regul. 70. d. num. 1. ad plurim. seq.

Quod attinet ad interpretationem regularum Cancel-
 lariæ, ex, ut interpretari solent aliæ leges, interpretan-
 da sunt ex ipsarum origine, ex verbis quibus conceptæ
 sunt, tum ex rationibus quibus inniuntur; nisi usus, &
 consuetudo ipsas declaraverit, ut servavit Rota cor. Mo-
 lin. *decis. 777. per tot.*

Peculiare vero est, quod regulæ Cancellariæ suapte
 natura sunt stricti juris, eoque propterea nec ex identi-
 tate, nec ex ipsa majoritate rationis extenduntur de casu
 ad casum. Rota coram Puteo *decis. 246. num. 2. lib. 1. &*
in monaster. Canonice. 5. Junii 1716. §. Sed Domini, cor.
bon. mem. Gamach.

Derogari potest regulis Cancellariæ. At regula 71. 142
 disposuit, quod ipsis citra speciale mentionem per quas-
 cumque clausulas non censeatur derogatum.

Ordinaris, ceterisque Collatoribus fas haud est pec-
 cularibus pactioibus formam efficacissimam regula-
 rum Cancellariæ immutare, & juribus sanctæ Sedis ejus-
 que Datarie officere per mensium confusionem, & prom-
 ptam inferiorum Collatorum admissionem ad jus con-
 ferendi in mensibus reservatis. Rota in *Salamanti. benefi-
 cii 21. Novemb. 1746. cor. Illustris. Molin.*

Centenaria an, & quando vim habere possit contra
 regulas Cancellariæ, vide apud Rot. in *Trident. Archi-
 presbyteratus 3. Decembris 1723. & 26. Junii 1724. cor-*
am bon. mem. Gamach. in Urbeetana. Parochialis 13.
Martii 1733. cor. clar. mem. Aldrovand. in Urbaniensi.
beneficii 2. Julii 1737. coram bon. mem. Vais, & in Ce-
saravgur. beneficii super Compulsoria 18. Junii 1645.
cor. Illustrissimo Molin.

ARTICULUS XXI.

Beneficia quoad concordata.

SUMMARIUM.

1. Pro ex concordata quid intelligatur.
2. Pro cujuscumque nationis concordatorum notitia adducuntur exemplariter concordata Germania.
3. Concordata Germaniæ fuerunt inita inter Papam Nicolaum V. ex una parte, & Imperatorem Fridericum.

ricum III. & Principes Germaniæ ecclesiasticos, & seculares ex altera.
4 Adducitur constitutio ad literam.
5 Per hæc concordata non sunt sublata omnes reservationes papales.
6 Per concordata Germaniæ remanent adhuc Papæ reservata sequentia beneficia. Primo, omnia beneficia, quæ collationi Papæ sunt reservata per extravag. Execrabilis, & quæ reservationes sublata, ad n. 25.
26 Papa an possit derogare concordatis, ad n. 39.
40 Novæ addit. ex aliena manu, ad n. 45.

PER concordata hic intelliguntur illa, quæ potissimum super provisione beneficiorum ecclesiasticorum in ditionibus variorum supremorum principum vacantium, inter Sedem Apostolicam ex una, & ipsos supremos principes ex altera, partibus, pro firmitate unionis, & pace, & tranquillitate servanda, hinc inde conclusa, approbata, & acceptata fuerunt. Et hujusmodi concordata potissimum fuerunt inita ad tollendas lites, & controversias nonnumquam oriri solitas, ex eo quod Papa jure præventionis (scilicet per gratias expectativas) vel etiam jure concursus uni, & Collator ordinarius provisionis apostolicæ ignarus alteri idem beneficium ecclesiasticum contulisset; sicque inter ipsomet provisores, vel etiam ipsorum familiarum variaz contentiones, & discordiæ subortæ fuissent. Adit. ad dec. secund. num. 229. & sequent. parti. tert. Rote romane. Hic autem, ne nimis in longum trahatur discursus, adducendo singillatim specialia uniuscujusque nationis concordata sufficere adducere per omnium notitia concordata nationis Germanicæ, ex quorum dilucidatione poterit de facili servatis servandis, & ceteris paribus deveniri ad cognitionem, & intelligentiam pro praxi etiam omnium aliorum. Inter Papam Nicolaum V. igitur ex una parte, & Imperatorem Fridericum III. & Principes Germaniæ ecclesiasticos, ac seculares ex altera, anno 1447. Kalendis Aprilis fuerunt inita concordata tenoris sequentis pontificiæ constitutionis.

NICOLAUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ad sacram Petri sedem divina dispositione sublimati, singulis, quæ pro universalis ecclesiæ unione, ac pace, & tranquillitate profutura fore conspicimus, apostolicæ providentiæ sollicitudine libenter intendimus; & ad felicem illorum prosecutionem, & consummationem, & operam impendimus efficaces.
§. 1. Nuper siquidem charissimus in Christo filius noster Fridericus romanorum rex illustris, & nonnulli alii dilecti filii, ecclesiastici, & seculares principes inclita nationis Germanicæ ex una, ac dilectus filius noster, & Joannes Sancti Angeli Diaconus Card. in partibus illis apostolicæ Sedis de Latere Legatus per Nos ad dictas partes missus, sufficienti desuper à Nobis, & Sede Apostolica auctoritate suffultus, ex alia, partibus, romanæ ecclesiæ, & dictæ nationis hominibus pro ipsius ecclesiæ unione, pace, & tranquillitate inter ecclesiam, & nationem prædictam, perpetuo solidandis & conservandis, diversa rationabilia & utilia, ordinationes, & statuta, à partibus ipsis hinc inde approbata, laudata, & conclusa, accepta & concordata, fecerunt, & ediderunt. Nobisque humiliter supplicarunt, ut illis pro firmitate eorum subsistentia robur apostolicæ firmitatis addecire, necnon auctoritatem potiore, & decretum interponere dignaremur.

§. 2. Nos, itaque, qui statuta, ordinationes & concordata prædicta, per nonnullos ex venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus magnarum maturitatis, auctoritatis, & literaturæ viros diligentè examinari, & discutere fecimus; eaque rationabilia, & salubria, tam ecclesiæ, quam nationi præfate fore comperimus, de dictorum, & aliorum venerabilium fratrum nostrorum prædictæ ecclesiæ Cardinalium, consilio, & assensu, apostolica auctoritate, & ex certa scientia approbamus, ratificamus, laudamus, & acceptamus, &

presentis scripti patrocinio communitus, juxta modum, & formam subsequentes. Placet nobis super provisione beneficiorum ecclesiasticorum quorumcumque provisionibus, juris scripti reservationibus, & execrabilis, ac ad regimen constitutionibus modificatis, ut sequitur. Ad regimen ecclesiæ generalis quamquam immeriti, superna dispositione vocati gerimus in nostris desideris, ut debemus, quod per nostræ diligentis studium, ad quarumlibet ecclesiarum, & monasteriorum regimina, & alia beneficia ecclesiastica, juxta divinum beneficium, & nostræ intentionis effectum viri assumantur idonei, qui præsent, & prosint committendis eis ecclesiis, monasteriis, & beneficiis prælibatis. Præmissorum itaque consideratione inducitur, & suadentibus nobis aliis rationalibus causis, nonnullorum prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum vestigiis inherentes, omnes patriarchales, archiepiscopales, & episcopales ecclesias, & etiam monasteria, prioratus, dignitates, personatus, & officia, necnon canonicatus, præbendas, & ecclesias, ceteraque beneficia ecclesiastica cum cura, vel sine cura, secularia, & regularia quæcumque, & qualicumque fuerint, etiamsi ad illa personæ consecuerint, seu deberint, per electionem, seu quemvis alium modum assumi, nunc apud Sedem Apostolicam quocumque modo vacantia, & imposterum vacantia, necnon per depositionem, vel privationem, seu translationem per nos, seu auctoritatem nostram factas, & in antea faciendas ubilibet necnon ad quæ aliqui in concordia, vel discordia electi, sive postulati fuerint, quorum electio cassata, seu postulatione repulsa, vel per eos facta renuntiatio, admissa auctoritate nostra extiterit, seu quorum electorum, vel postulatorum, & in antea eligendorum, seu postulationum electionem cassari, seu postulationem repelli, aut renuntiationem admitti per nos, aut auctoritatem nostram continget apud Sedem prædictam, vel alibi, ubicumque, & etiam per obitum Cardinalium ejusdem ecclesiæ romanæ, aut officialium dictæ Sedis, quamdiu officia actualiter tenebunt (videlicet Vicecancellarii, Cameraarii, septem Notariorum, Auditoris litterarum contradictarum, & apostolici Palatii causarum Auditorum, Correctorum, centum, & unius Scriptorum litterarum apostolicarum, & viginti quatuor Penitentiarum præfate Sedis, & viginti quinque Abbreviatorum, necnon vicorum commensalium nostrorum, & aliorum viginti quatuor Capellanorum Sedis ejusdem in epitaphio descriptorum) & etiam quorumcumque Legatorum, seu Collectorum, ac in terris romanæ ecclesiæ Rectorum, & ac Thesaurariorum deputatorum, seu missorum hæcenus, vel deputandorum, aut mittendorum imposterum, nunc vacantia, & in antea vacantia, ubicumque dictos Legatos, vel Collectores, seu Rectores, & Thesaurarios, antequam ad romanam Curiam redierint, seu venerint, rebus eximi contigerit ab humanis, necnon quorumlibet pro quibuscumque negotiis ad romanam Curiam venientium, seu etiam recedentium ab eadem, si in locis à dicta Curia ultra duas dietas legales non distantibus, jam forsitan obierint, vel eos in antea ab hac luce transire contigerit; & etiam simili modo quorumcumque Curialium peregrinationis, infirmitatis, seu recreationis, vel alia quacumque causa ad quævis loca recedentium, si eos antequam ad dictam Curiam redierint, in locis ultra duas dietas ab eadem Curia, ut præmittitur, non remotis (dummodo eorum provisionum domicilium non existat ibidem) jam forsitan decesserint, vel imposterum eos contigerit de medio submoveri, etiam nunc per obitum hujusmodi vacantia, vel imposterum vacantia. Rursus monasteria, prioratus, dignitates, personatus, decanatus, administrationes, officia, canonicatus, præbendas, & ecclesias, ceteraque beneficia ecclesiastica secularia, & regularia cum cura, vel sine cura, quæcumque, & qualicumque fuerint, etiamsi ad illa personæ consecuerint, seu deberint per electionem, seu quemvis alium modum assumi, quæ promittuntur per nos, seu auctoritatem nostram ad patriarchalium, archiepiscopali, & episcopali ecclesiarum, necnon monasteriorum regimina obtinebant tempore promotionum

num de ipsis factarum, nunc quocumque modo vacantia aut imposterum vacantia, nec non etiam per assensionem pacificam quorumcumque prioratum, personatum, officiorum, canonicatum, præbendarum, ecclesiarum, aut beneficiorum aliorum, per nos, seu auctoritate nostram literarum immediate collatorum, seu conferendorum imposterum, præterquam si virtute gratiæ expectatiæ assecuto fieri, nunc vacantia, & in antea vacantia, plena super præmissis omnibus & singulis cum fratribus nostris collatione præhabita, & matura deliberatione secuta, ordinationi, dispositioni, ac provisioni nostræ, de ipsorum fratrum consilio, auctoritate apostolica reservamus. Decernentes ex nunc irritum, & inane, si secus super præmissis, & quolibet eorum, per quoscumque, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Item placet nobis, quod in metropolitani, & cathedralibus etiam immediate non subjectis ecclesiis, & monasteriis immediate subjectis Sedi apostolicæ, fiant electiones canonice, quæ ad dictam Sedem deferantur, quas etiam ad tempus consist. fel. record. Nicolai Papæ III. que incip. Cupientes, expectavimus; & elapsodicti tempore, si non præsentata, vel si præsentata, minus canonice fuerint, providebimus, & si canonice fuerint, eas confirmabimus, nisi ex rationabili, & evidenti causa de dictorum fratrum consilio, de digniori, & utiliori persona duxerimus providendum, proviso quod consuetudini prædicti, & per eos provisum, metropolitani, & aliis præsentibus debita juramenta, & alia ad quæ de jure tenentur. Et in monasteriis dictæ Sedi immediate non subjectis, & aliis regularibus beneficiis, super quibus pro confirmatione, vel provisione ad dictam Sedem non consecutur haberi recurrentis, electi, seu illi quibus providendum est, pro confirmatione, & provisione hujusmodi ad Curiam romanam venire non tenebuntur, ipsaque regularia beneficia sub expectativis gratis non vacent, ubi autem pro monasteriis ad dictam Curiam venire, seu mittere consecuerint, non aliter confirmabimus, vel providebimus, quam superius de cathedralibus ecclesiis expressimus; & de monasteriis monialibus non disponemus, nisi sint exempta, & tunc per commissionem ad partes. De ceteris vero dignitatibus, & beneficiis quibuscumque secularibus, & regularibus vacantibus, ultra reservationes prædictas (majoribus dignitatibus post Pontificales in cathedralibus, & principalibus in collegiatis ecclesiis exceptis) de quibus jure ordinario providetur, per illos inferiores, ad quos illas pertinet.

§. 4. Placet etiam nobis, quod per quoscumque aliam reservationem, gratiam expectativam, aut quamvis aliam dispositionem, sub quacumque verborum forma, per nos, vel auctoritate nostra factam, vel faciendam, non impedimus nos, quo minus de illis, cum vacabunt de Februarii, Aprilis, Junii, Augusti, Octobris, & Decembris mensibus, libere disponatur per illos, ad quos eorum collatio, provisio, presentatio, electio, seu quavis alia dispositio pertinebat, reservatione, alia, seu quavis dispositione auctoritate nostra factis, vel faciendis, non obstantibus quibuscumque. Quoties vero aliquo vacante beneficio in Januarii, Martii, Julii, Septembris, & Novembris mensibus specialiter dispositioni dictæ Sedis reservatis non apparuerit intra tres menses à die notæ vacationis in loco beneficii, quod alicui de illo apostolica auctoritate provisum fuerit, ex tunc, & non antea Ordinarius, vel alius, ad quem illius dispositio pertinet, de illo libere disponere poterit. Et ad finem, ut hæc ordinatio collationum beneficiorum non reservatorum per alternos menses possit per dictam nationem publicari, & omnes qui ea gaudere voluerint, tempus congruum habeant eam acceptandi, tunc quoad dictam Sedem à Kalendis Junii proxime futuris ipsa currere incipiet, & durabit deinceps, nisi in futuro Concilio de consensu dictæ nationis aliter fuerit ordinatum.

§. 5. Placet similiter nobis, quod circa provisionem dictæ Sedis ordinandam, modis Annatarum hoc modo curat. De ecclesiis cathedralibus omnibus, & monasteriis vicorum domatæ vacantibus, & vacaturis, solvantur de fructibus primi anni à die vacationis summa

FERRAR. BIBLIOTH. TOM. I.

pecuniarum in libris Cameræ apostolicæ taxatæ, quæ communia servitia nuncupantur, & si quæ excessive taxatæ sint, retaxentur, & quod provideatur specialiter in gravitatibus regionibus secundum qualitatem regionum, temporum, & regionum, ne nimium prægraventur, ad quod petentibus dabimus Commissarios in partibus, qui diligenter inquirent, & retaxent. Taxæ autem prædictæ pro media parte infra annum à die habitæ possessionis pacificæ totius, vel majoris partis solvantur, & pro alia media parte infra annum sequentem. Et si infra annum bis, vel pluries vacaverint, semel tantum solvantur, nec debitum hujusmodi in successorem in ecclesia, vel monasterio transeat. De ceteris vero dignitatibus, personatibus, officiis, & beneficiis secularibus, ac regularibus quibuscumque, quæ auctoritate dictæ Sedis conferuntur, vel de quibus providebitur (præterquam vigore gratiarum expectativarum, aut causa permutationis) solvantur annatæ, seu medietas fructus juxta taxam solitam à tempore possessionis infra annum, & debitum hujusmodi similiter in successorem in beneficio non transeat; sed de beneficiis, quæ valorem viginti quatuor florenorum auri de Camera non excedunt, nihil solvatur, duretque hæc observantia deinceps, nisi eam similiter in futuro Concilio de ipsius nationis consensu contingat immutari.

§. 6. In aliis autem, quæ per fel. record. Eugenium Papam IV. etiam prædecessorem nostrum producta natione usque ad tempus futuri Generalis Concilii permissa, concessa, indulta, & decreta, ac per nos confirmata fuerunt, in quantum illa concordia presentibus non obviet, ista vice nihil volumus esse immutatum, & per hoc quod in Concordatis hujusmodi, sive quibusvis aliis eorum occasione sciendis literis propter compendiosorem descriptionem, Alemania specialiter appellatur, natio ipsa censi non debet à germanica natione distincta, seu quomodolibet separata.

§. 7. Et præterea, quia difficile foret præsentibus litteras ad singula, in quibus de eis forsitan fides facienda fuerit, loca deferri, eadem apostolica auctoritate decernimus, quod ipsorum transumpto Metropolitano dictæ nationis sigillo munito, tamquam presentibus si exhiberentur literis plena fides adhibeatur, & sperinde stetur, ac si dictæ præsentibus litteræ forent exhibite, vel ostensæ, & insuper quoque irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum &c.

Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1447. 15. Kalendas Aprilis (hoc est 18. Martii 1448). Pontificatus nostri anno secundo.

Ex hac Concordatorum adducta pontificia constitutione clare patet, non omnes beneficiorum reservationes papales sublatas esse, sed eas tantum, quibus Concordata specialiter, & expresse derogant, ceteris salvis, & in suo robore permanentibus. Unde per Concordata Germaniæ remanent adhuc reservata Summo Pontifici sequentia beneficia. Primo omnia beneficia, quæ collationi Summi Pontificis sunt reservata per extravag. Execrabilis Joannis XII. & per extravag. Ad regimen Benedicti XII. de præbend. inter communes. Et ista omnia specialiter ad longum recensentur §. 2. mox adductæ constitutionis ad sacram Petri Sedem. Secundo, prima dignitas post pontificalem in ecclesiis cathedralibus, & dignitas principalis in ecclesiis collegiatis, ut expresse cavetur §. 3. dictæ constitutionis Concordatorum. Tertio beneficia vacantia in 8 mensibus Januarii, Martii, Maji, Julii, Septembris, & Novembris; sic expresse in §. 4. dictorum Concordatorum. Neque per Concordata Germaniæ sublata, & irritata censi possunt regularæ omnes Castellariæ, nam indubitatum est etiam in Germania non obstantibus concordatis locum habere circa pontificia regulas de viginti, de male promotis, de verisimili notitia, de annali possessione, de frienali, & hujusmodi. Solummodo enim Concordata Germaniæ derogant regulis Castellariæ quoad ea, quæ circa reservationem beneficiorum sibi propria continent, seu specialiter disponunt; quoad alia autem

Xy

non

non specialiter disposita in ipsis Concordatis, regulæ Cancellariæ remanent plene in suo vigore reservationum, ut observat Gregor. Brandenus super eisdem Concordatis, *quest. 8. num. 8. & alii.*

11 Sublatæ tamen sunt per Concordata Germaniæ reservationes papales sequentium beneficiorum. Primo in metropolitanis, & cathedralibus etiam immediate subjectis Sedi Apostolicæ, quando extra curiam vacaverint, permittunt fieri electiones canonicæ, cum hactenus quod hæc postea ad Sedem Apostolicam deferantur pro confirmatione, ut expresse habetur in eisdem concordatis §. 3. Et sic tollitur reservatio, quæ circa istas ecclesias, & beneficia est inducta per regulam secundam Cancellariæ per hæc præcisa verba: *Item reservavit generaliter omnes ecclesias parochiales, primatiales, archiepiscopales, episcopales, necnon omnia monasteria virorum valore annuum ducentorum florenorum auri communi estimatione excedentia, nunc quomodocumque vacantia, & in posterum vacatura.* Secundo concordata Germaniæ tollunt quantumque reservationem, & gratiam expectativam à Papa factam, vel faciendam super dignitates ceteras, & quantumque beneficia secularia, & regularia, quæ vacabunt de Februarii, Aprilis, Junii, Augusti, Octobris, & Decembris mensibus, & ea vacantia in alternativa talium mensium possunt libere disponi per illos, ad quos eorum provisio, presentatio, electio, seu quævis alia dispositio pertinet, ut expresse cavetur per ipsa concordata, §. 4. Hic tamen adverte, quod excipiuntur beneficia omnia, sive majora, sive minor, quæ vacant apud Sedem apostolicam, seu in Curia, & quæ vacant per promotionem auctoritate apostolica factam ad episcopatus, vel monasteriorum regimina, quia talia beneficia collationis pontificiæ semper remanent reservata, in quocumque mense vacant, ut disponitur in ipsis concordatis §. 2 ubi ad longum recensentur beneficia varia, quæ semper remanent reservata Pontifici. Tertio concordata Germaniæ tollunt reservationem beneficiorum vacantium etiam in mensibus Pontificis, quoties de ipsis non providetur per Papam intra tres menses à die notæ vacationis in loco beneficii, quibus tribus mensibus integrè elapsis poterit ordinarius Collator de illis libere disponere; habetur expresse in ipsis concordatis §. 4. Rota *part. 1. tom. 2. decis. 468. n. 18.* Notanter autem dicitur integre elapsi, quia hi tres menses debent esse completi de momento in momentum, ut ex Rota in una Augustana Canonica *12. Januarii 1703.* ubi resolvit collationem canonicam, qui vocaverat die 6. Julii 1700. factam ab Ordinario loci die 6. Octobris ejusdem anni esse nullam, eo quod non fuisset elapsum integrum trimestre.

17 In hac alternativa mensium concordatorum Germaniæ non comprehenduntur omnia beneficia, sed sunt aliqua etiam in titulum concessa, quæ semper, & in quocumque mense vacaverint, per Collatores ordinarios conferri possunt; est communis. Sic primo non comprehenduntur sub tali alternativa beneficia Jurispatronatus laicorum ex fundatione, ædificatione, aut dotatione acquisiti, adeoque possunt patroni laici presentare ad ea Clericum idoneum quocumque mense vacaverint. *Gloss. in cap. Licet 3. de præbend. in 6. Barbosa p. 2. de offic. & potest. Episcop. allegat. 57. n. 25. & 26. Gonzalez ad reg. 8. Cancellar. gloss. 18. n. 2. & sequent. allegans multiplicem decisionem Rotæ. Et idem currit de beneficiis Jurispatronatus mixti, id est, partim laicalis, & partim ecclesiastici, quia ad effectum exclusionis reservationis censetur mere laicale. Barbosa *ibidem.* Garcias, Gonzalez, & alii ab ipso ibi citati, & expresse Rota *part. 9. tom. 1. decis. 13. num. 16. & 17. part. 13. decis. 503. n. 3.* Secus vero est dicendum de beneficiis Jurispatronatus merè ecclesiastici; nam Jurispatronatus ecclesiasticus, utpote ex bonis ecclesiasticis originem trahenti, facile derogatur. Gonzalez *ad regul. 8. Cancellar. gloss. 18. n. 6. Nicolaus tit. 1. Concordat. German. dub. 5. §. 8. & sequent. & alii passim.* Secundo sub tali alternativa non comprehenduntur beneficia, quæ vacant per resignationem, adeoque possunt episcopi in quocumque mense resignationis beneficium admittere, & ea sic resignata libere conferre non obstantibus concordatis Germaniæ,*

dummodo illa sint talia, quæ ipsi aliis in mensibus non reservatis per obitum vacantia conferre potuissent. Et ratio est, quia per reservationes horum concordatorum non videtur, quod Pontifex voluerit conditionem Ordinariorum Germaniæ facere duriorē, illisve plus detrahere, quam Pontifex consueverit per regulas Cancellariæ detrahere aliarum Provinciarum Episcopis; aliis incongrue dixisset Pontifex in principio ipsius Bullæ concordatorum, quod eadem concordata non tantum Sedi apostolicæ, sed ipsi Nationi Germanicæ sint utilia, & salubria. Sed per regulas Cancellariæ, quibus ligantur ceteri Collatores ordinarii, excipitur modus vacationis per resignationem, neque hic comprehenditur sub alternativa mensium, juxta regulam 6. præcise his verbis: *alida, quæ per resignationem quocumque modo vacatura, sicque possunt Collatores ordinarii aliarum nationum beneficia resignata in quolibet mense conferre; ergo hoc ipsum poterunt Collatores ordinarii Germanicæ nationis, non obstantibus concordatis, horumque alternativa mensium; ne concordata, & concessa mensium alternatio in favorem Ordinariorum introducatur in eorum odium retorqueretur, contra regulam 6. Juris in 6. ibi: Quod ob gratiam aliquis conceditur, non est in ejus dependendum retorquendum.* Sic Brandenus super concordat. German. *quest. 12. n. 13. Cochier. ad regul. 8. Cancellar. gloss. 11. n. 92. Nicolaus tit. 1. concordat. German. dub. 9. §. 9. & alii.* Tertio beneficia perpetuo, & accessorie unita alteri, v. gr. Vicariæ perpetuæ, non cadunt sub concordatis Germaniæ, seu horum alternativa mensium, immo nec sub reservationibus regularum Cancellariæ; Barbosa *lib. 3. Juris eccles. univ. cap. 6. n. 45. Garcias cap. 9. de benef. cap. 2. n. 304. & 308. Gonzalez ad regul. 8. Cancellar. gloss. 18. §. 3. n. 49. & sequent.* cum Rota in una Tirasoneni Vicaria *13. Octobris 1593. cor. Littæ.* Et colligitur aperte ex *constit. S. Pii V. incip. Ad exequendum.*

Beneficia vacantia in mensibus papalibus Sede papali vacante, non possunt conferri ab Ordinariis Germaniæ: Ratio est, quia ex quo concordata vim pacti, & contractus habent, ut inita inter Sanctam Sedem, & inclinat nationem Germanicam, ex Rota *part. 2. decis. 580. n. 1. p. 3. decis. 2. n. 3. & decis. 266. n. 1. p. 17. decis. 185. n. 5. & decis. 215. n. 5. & 6.* sicut apostolica Sedes nunquam moritur; ita in vacatione ejusdem Sanctæ Sedis, concordata non evanescent, sed perpetuo durare debent, juxta eorum naturam, & dispositionem, ut notat Barbosa de offic. & potest. Episcop. *part. 3. allegat. 47. n. 63. in princip. ac firmat Nicolaus tom. 1. dub. 8. §. 4. præc. benef. ex concordat. German. Cochier. in comment. regul. Cancell. in provincial. n. 21. Petra 1. §. 5. comment. ad constit. 1. Nicol. V. n. 20. & expresse Rota *part. 17. recent. decis. 185. n. 3. & sequent. & decis. 215. n. 4. & sequent.* Contrarium tamen tenet Engel. *lib. 3. tit. 5. de præbend. n. 49.* hac ratione, quod per concordata Summus Pontifex non voluerit conditionem Ordinariorum Germaniæ facere duriorē, illisve plus detrahere, quam Pontifex consueverit per regulas Cancellariæ detrahere aliarum provinciarum Episcopis: quam rationem late ibi prosequitur respondendo etiam objectionibus contrariis.*

Quamvis Papa possit ob justam, & gravem causam derogare concordatis, quia habet illa plenam à Christo potestatem, ut hæc esse omnino adhibere non possit, & ratione suæ supremæ, & absolute potestatis pro meliori ecclesiæ gubernio justa interveniente causa de jure potest supra jus dispensare; *cap. Propositus 4. de concess. præbend. ibi: Qui secundum plenitudinem potestatis de jure possumus supra jus dispensare.* Et hoc ipsum declarant verba concordatorum Germaniæ §. 3. ibi: *Et si canonice fuerint (electiones) eas confirmabimus, nisi ex rationabili, & evidenti causa de dictorum fratrum consilio, & digniori, & utiliori persona duserimus providendum; & sic Rota *part. 3. decis. 266. num. 1.* Tamen Pape non solent derogare concordatis, nisi in casibus valde necessariis ob causas graves, & extraordinarias concernentes commune bonum ecclesiæ. Nicolaus *tit. 3. super concordat. Germ. dub. 3. §. 2. & seq.* Ac licet quandoque egerint contra concordata, postea declararunt, non fuisse mentem suam, sed obreptitè vel obreptitè fuisse in-*

informatos. Et ita Julius III. apud ipsum Nicolaum *leg. citat. dub. 1. §. 2. dicit: Nos attendentes concordata prædicta vim pacti intra partes habere; & quæ ex pacto constant, absque partium consensu abrogari non consueverunt, neque debent... statuumus; & ordinamus, atque decernimus, quod de cetero perpetuo futuris temporibus eidem Ordinariorum... juxta ipsorum concordatorum continentiam, & tenorem disponere libere, & licite possint... ac irritum, & inane existat, si secus à quocumque super his quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus &c.* Similiter Clemens VIII. apud ipsum Nicolaum §. 6. commendat Rodulpho II. Imperatori, ut concordata Germaniæ tanto pondere sancta, nullo modo violari, aut imminui patiatur. Sic etiam Paulus V. apud Cochier. *Ad præces primarias sect. 5. §. 9. num. 15. & Nicol. §. ult.* declaravit nec Clementis VIII. prædecessoris, nec suam unquam mentem fuisse derogare concordatis. Simili modo scripsit Urbanus VIII. suo Legato apud Ferdinandum II. ut referat Nicol. §. 6. Nec refert quod in provisione concordatis contraria, fiat generalis derogatio, quia concordata semper censentur excepta, nec per clausulas quantumcumque generales, & prægnantes eis derogatur, cum non presumatur Papam voluisse eisdem derogare per generalem derogationem, nisi fuerit specialis derogatio. Rota *part. 3. decis. 226. num. 1. & Doct. passim cum Lott. lib. 2. quest. 28. num. 65.* Unde ad hoc optime faciunt, quæ dixit S. Leo Magnus relatus in c. Quæ ad perpetuam 3. *caus. 25. quest. 1.* ibi: *Qui ad perpetuam generaliter ordinata sunt utilitatem, nulla commutatione variantur, nec ad privatam trahantur commodum, quæ ad bonum sunt commune præfisa, & quæ dicit S. Gregorius Magnus relatus in cap. Justitia 15. ead. caus. 25. & quest. 1. ibi: Justitia, ac rationis ordo suadet, ut qui à successoribus sua mandata servari desiderat, prædecessoris sui proculdubio voluntatem, & statuta custodiat, & quæ dicit S. Leo IV. relatus in cap. Ideo 16. ead. caus. 35. & quest. 1.* ibi: *Ideo permittente Domino Pastores hominum sumus effecti, ut quod Patres nostri, sive in sanctis sanctorum, sive in mundanis affixere legibus, excedere minime debeamus; contra eorum quippe saluberrima agimus instituta, si quod ipsi divino statuerunt consulto, intactum conservamus.* Quæ omnia maxime tenent quando à prædecessoribus statuta, & ordinata habent rationem pacti, & contractus, ut in proposito sunt concordata Germaniæ, quæ inter Pontificem, & nationem Germanicam sortiuntur naturam pacti, & contractus; Rota *part. 2. decis. 580. num. 1. part. 3. decis. 2. num. 3. & decis. 266. numer. 1. part. 17. decis. 185. num. 5. & decis. 215. n. 5.* Et à fortiori tenent quando ejusmodi pacta, non tam nomine prædecessoris, quam dignitatis, & officii concepta sunt, ut in proposito concordata Germaniæ, quæ sortiuntur naturam pacti, & contractus, non solum inter Pontificem, sed æque principaliter inter ipsam sanctam Sedem, & nationem Germanicam; Rota *part. 7. decis. 215. n. 6.* Et consequenter sunt servanda; Rota *part. 2. decis. 580. num. 1.*

Unde quia concordata Germaniæ habent vim pacti, sunt ab omnibus servanda; Rota *part. 2. citat. decis. 580. n. 1.* cum pacti obligatio sit de jure naturali, & gentium; *cap. Antiqua 1. & Qualiter 3. de pactis, & leg. 1. ff. eod.* cum similibus. Nec valet opponi præscriptio, seu exceptio de non usu ipsorum concordatorum, quia præscriptio non habet locum, ubi deest titulus, & bona fides cum possessione; et autem, qui opponere præscriptioem contra concordata, nec titulum, nec possessionem, nec bonam fidem habere possunt, ut patet

ex decreto irritante adjecto concordatis Germaniæ, ubi in fine Bullæ dicitur: *Decernentes irritum, & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.* Decretum verò irritans inficit ipsum titulum, & possessionem, & obligat etiam ignorantes. Flaminius Parisius de resignat. *benefic. lib. 6. quest. 5. n. 5.* Gonzalez *ad regul. 8. Cancellar. gloss. 67. num. 29. & sequent.* Barbosa *tract. de clausulis, claus. 40. num. 25.* Pirhing. *leg. 3. tit. 5. de præb. numer. 363.* Reiffenstuel *ibid. numer. 514.* Et ideo Summi Pontifices semper declararunt, & Rota sæpius judicavit omnes, & quascumque provisiones ab Ordinariis contra concordata attentatas, fuisse nullas, & irritas, ut refert Branden. *quest. 4. num. 45. sub concordat. German. Pro-* inde inferitur, quod si quis obtinisset beneficium ecclesiasticum contra concordata Germaniæ, etiamsi id recepisset bona fide, & ignorantia concordatorum, nihilominus cognitio suo errore, teneretur Romam adire pro nova provisione, atque reformanda priori collatione, utpote nulliter facta. Ipse enim censetur verè intrusus, & careret omni titulo, & colore tituli; esseque habendus pro malæ fidei possessore, nec fructus ex tali beneficio perceptos, vel imposterum percipiendos, ullo tempore faceret suos, sed ad eorundem restitutionem in utroque foro efficaciter obligatus existeret, ut expresse cavetur à Clemente VII. in constitutione declaratoria super concordata Germaniæ edita anno 1534. Kalendis Julii, quæ incipit: *Admonet Nos, ibi sub §. 2. Declaramus præten-* «sas collationes, & alias dispositiones de quibuscumque «beneficiis ecclesiasticis, cum cura, & sine cura, nobis, «& dicte Sedi, ut præferunt, reservatis... contra teno- «rem, & formam dictorum concordatorum quomodolibet «factas vel imposterum factas, personis, quibus, aut «iniquorum favorem prædictæ sunt, ad imposterum fient, nisi «sint per nos aut nostra, vel dicte Sedis auctoritate appro- «bata; nullum titulum, vel colorem ipsa beneficia possi- «dendi tribuisse, aut in futurum tribuere, sed illos pro «malæ fidei possessoribus, & mere intrusis ab omnibus «haberi, vel censeri, ac fructus per eos ex beneficiis hujus- «modi perceptos, & percipiendos, nullo unquam tempo- «re suos facere; sed ad illorum restitutionem in utroque «foro efficaciter obligatos esse, & ad illorum requisitio- «nem, quorum interest, seu etiam fisci nostri, in senten- «tiam omnibus viis juris, & facti remediis compelli posse, «& debere, & eos nullo unquam tempore beneficio re- «gularium de annuali, & trienniali pacifico possessore gau- «dere potuisse, ac posse; & sic Branden. *super concordat. German. quest. 5. n. 9. & sequent. & 31. & alii.*

De singulis concordatis agere longum eidem esse, & inutile, nam, & peculiaribus commentariis illustrata ipsa fuerit à prælatiis Auctoribus. Pauca quoque afferemus, quæ concordata in genere respiciunt.

Concordata utpote habentia vim pacti religiosissime esse servanda, nemo est qui ignoret; confer si lubet Rota in *Casaraugustana beneficii 27. Junii 1746. cor. R. P. D. Elephantus.*

Ut autem locum sibi vindicare queant concordata, satis est, quod concurrat alterutra qualitas in eis expressa, scilicet vel localitas, vel personalitas. Vide Rota in *rec. decis. 291. num. 13. & plur. sequent. part. 15.* ubi & de interpretatione concordatorum agitur.

De facultate Summo Pontifici competente derogandi concordatis, nemo dubitat. Questionis verò est, quando concordatis derogatum dici queat. In Rota invaluit opinio, ut concordatis non aliter derogatum dici queat, quam si vel expresse derogatum concordatis sit, vel saltem mentio concordatorum habita sit eo in actu, qui se-

Quam sæpissime, juxta occurrentes casus, fit mentio, cui hodiè competat quorumcumque beneficiorum presentatio: ideo pariter immorari debere videbatur, quamquam Auctor his articulis tam late se gerat; erit nihilominus, cum se offerat occasio, necessarium adducere quæ à primis temporibus per hujus regni leges, usque nunc observantiam retinuerunt.

Nonnumquam invaluit patronatum habentibus (in cujus derogationem, speciatim laicalis, nil potest admitti (1), mul-

(1) Remit. 1. ejusd. Quando viderent bulas de Roma en derogacion del patronazgo real; 6 de le-

FERRAR. BIBLIOTHEC. TOM. I.

Yy 2

cum necessario fert derogationem concordatorum: Ita dictum Tribunal respondit in *Coloniensi. Canoniciatus* 1. *Ju-
lii 1726. coram bon. mem. Nuñez*, necnon in *Seguntina
Archidiaconatus* 4. *Februarii 1729. cor. clar. mem. Aldro-
vand.* & 9. *Junii 1742. cor. Eminentissimo Rezonico.* &
in *Compostellana Parochialis* 4. *Februarii 1746. coram
Reverendissimo Patre D. Basilio Decano.*

Contrarium usum vim habere haud posse adversus
concordata, firmavit Rota in *Tridentina Archiepiscopate-*

multoque minus regii ut potentioris, quam aliorum, ita ut nulla, quantumvis expressa reservatio, aut derogatio rei
præjudicabit (1) inesse jus præsentandi (2), dum cathedralis, aut conventualis ecclesia non fuerit: nam ejus Præla-
tum eligere nequit, nisi petitur, & Summo Pontifice annuente (3); vere equidem hæc electio pertinebat ad cap-
itulum, extemploque ad patronum pro confirmatione deferrebat (4); aliqua tamen notabatur differentia, quippe re-
gæ majestati, per Canonicos quibus munus eligendi incumberebat, Prælati obitus nuntiabatur, veniaque eligendi ergo
concessa, ad actum electionis procedebatur: dein ipsimet, ut consensum præberet, electum, ante missionem in pos-
sessionem, exhibebant (5); nihilominus, præstantiam in prædictis Summi ecclesiæ Præsulis nulla temporis series
oblivioni tradidit, quamobrem ubique terrarum cujuscumque generis beneficia, regii aut laicalis patronatus exclusis,
conferrebat: lex erat ejus voluntas (6).

Ectio infidelium ex hac peninsula, ecclesiarum constructio, & dotatio (7), licet jus patronatus propter paci-
menti ad eas adificandas concessionem videatur acquisitum, in causa fuere, ut capitulum regio indigeret assensu
ante, & post factam electionem, prout est animadversum.

Consuetudine, hisce justis titulis, gratisque apostolicis Regem Catholicum innixum, luce meridiana est clarius
ecclesiarum cathedralium Patroni denominationem haud posse non admittit, juriusque uti patronatus (8); cumque
super cetera beneficia residentialia, aut simplicia his in regnis existentia, vetus esset ambiguitas, quæstioque suborta,
fuit tandem inita concordia, reservatione archi & Episcopatum, prævia, ut antea, regie majestatis nominatione;
omnibus constitutionibus, regulisque Cancellariæ quiescentibus, eidem adversantibus concordia (9).

Circa tempus in quo præsentatio fieri debet, discrimen non advertitur, nec ullum verbum in eo super hoc inspi-
citur: Intra quadrimestre Patroni seculares (10), intra semestre ecclesiastici (11) erant in obligatione nominandi consi-

(1) *Leg. 5. ejusd.* Porque es cosa muy justa que el
nuestro patronazgo real sea guardado en todo tiempo, y
algunas personas, así naturales de nuestros reynos, co-
mo extrangeros de ellos, en derogacion de nuestra preemi-
nencia y patronazgo real se han hecho proveer por via de
Roma de algunas abadias, y monasterios, y priorazgos, é
iglesias, y dignidades, y capellanias, y beneficios eclesiás-
ticos: ni sean osados por via directa, ni indirecta, pública,
ni secretamente de presentar, ni intimar, ni publicar,
ni afizar, ni aceptar bulas, ni rescriptos, ni sentencias exe-
curatorias, comisiones y secretos, ni otras qualesquier
provisiones que tocaren en qualquier manera á las dichas
Iglesias: y otros beneficios eclesiásticos que son de nues-
tro patronazgo real, so pena *Vide verb. Bannitus.*

(2) *Leg. 1. tit. 15. part. 1. ibi:* E quando la iglesia
vacare, debe presentar Clerigo para ella: *Leg. 5. ejusd.*
Vacando alguna iglesia, por qualquier razon que sea, en
que oviesen algunos derechos del patronazgo, non debe
Obispo, nin otro Perlado poner Clerigo en ella, á menos
de gelo presentar los patrones:

(3) *Leg. 1. proxim. cit. ibi:* Pero si el patron, quando
quisiere facer iglesia, que sea colegiata, que quier tanto
decir, como conventual, dixere, que quier este derecho
haber en ella que pueda él solo elegir el Perlado, ó con
los otros Clerigos, que y fueren, ó le ovieren de elegir,
si el Papa gelo otorgare bien lo puede haber, é de otra
guisa non:

(4) *Leg. ead. ibi:* Esto se entiendo, si non fuere iglesia
catedral, ó conventual, cá en estas atales, el Cabildo, ó el
Convento ha de elegir su Perlado, é despues de esto han-
de de presentar la elección fecha al Patron, que le plega,
é le otorgue.

(5) *Auct. Ac. 1. tit. 6. lib. 1. ibi:* Quando algun Per-
lado, ó Obispo finare, que los Canonigos, é otros qua-
lesquier, á quien de derecho y costumbre pertenece la
eleccion, deben luego facer saber al Rey por message-
ro cierto la muerte del tal Perlado, ó Obispo que fino:
é antes de esto non puedan, ni deben elegir el tal Perla-
do ó Obispo: E otrosí, desde que el tal Perlado ó Obispo fue-
re elegido como debe y confirmado, fue y es costumbre
antigua, que antes que haya de aprehender posesion de la
Iglesia, deben venir por sus personas á facer reverencia
al Rey.

(6) *Leg. 1. tit. 16. part. 1. ibi:* El Apostolico ha de

ratus 4. *Junii 1723. cor. bon. mem. Gamaches*, & 3. *Fe-
bruarii 1727. cor. clar. mem. Calcegnin.*

Diversum autem esset, si concordata acceptata, &
observata haud fuissent; Rigant. in *Commentar. ad re-
gul. 9. Cancellar. part. 1. §. 3. num. 291.* Qua de ratio-
ne vim non habere concordata Poloniæ dixit novissime
Rota. in *Uladislavian. Archidiaconatus super Coadjuta-
ria* 14. *Januarii 1757. coram Reverendissimo Patre Do-
mino Parracciano.*

AR-

poder dar las dignidades, personages, é todos los otros
beneficios de la santa Iglesia, á quien quisiere, y en qual
Obispado quisiere.

(7) *Leg. 18. tit. 5. part. 1. ibi:* E esta mayoria, é
honra han los Reyes de España, porque ganaron las tier-
ras de los Moros, é ficiéron las mezquitas, iglesias: é écha-
ron de y el nome de Mahoma: é metieron y el nome de
nuestro Señor Jesu-Christo. La segunda, porque las fun-
daron de nuevo, en logares donde nunca las ovo. La ter-
cera, porque las dotaron: *Leg. 1. ejusd. ibi:* La una por
el suelo que da á la Iglesia en que la facen: *(Vide verb.
Ecclesia.)*

(8) *Vide verb. Abbas.*

(9) *Leg. 11. tit. 6. lib. 1. ibi:* La Santidad de nues-
tro Beatissimo Padre Benedicto Papa XIV. reserva á su
privativa libre colacion, á sus sucesores, y á la Sede
Apostolica perpetuamente cincuenta y dos Beneficios: pa-
ra que así su Santidad, como sus sucesores, tengan el
arbitrio de poder proveer y premiar á los Eclesiásticos
Españoles, que por provida, é integridad de costum-
bres, ó por insigne literatura, ó por servicios hechos á
la Santa Sede, se hicieren beneméritos, y la colacion de
estos cincuenta y dos Beneficios deberá ser siempre privativa
de la Santa Sede, en qualquier mes, y en qualquier
modo que vaquen, aun por resultá real, y tambien á un-
que alguno de ellos se hallase tocar al Real Patronato de
la Corona, y aunque estuviesen sitos en Diócesis donde
algun Cardenal tuviese qualquiera amplio indulto de con-
ferir, no debiendo en manera alguna ser éste atendido
en perjuicio de la Santa Sede, y las Bulas de estos cin-
cuenta y dos Beneficios, deberán expedirse siempre en
Roma, pagandose los acostubrados emolumentos debi-
dos á la Dataria y Cancellaria apostólica, segun los pre-
sentes estados; y todo sin imposicion alguna de pension,
y sin exacion de Cedula Bancarias, como tambien se
dirá abaxo. Y los nombres de los cincuenta y dos Bene-
ficios son los siguientes: *Vide verb. Concursus, in
principio.*

(10) *Leg. 11. tit. 15. part. 1. ibi:*fasta quatro meses:

(11) *Leg. 8. tit. 16. ejusd. ibi:* E este tiempo en que
los suelen dar, es de seis meses: *Leg. 9. ejusd. ibi:* On-
de si el Perlado que ha poder de dar él solo algunos Be-
neficios, si non los diere fasta seis meses, pasa el poderío
al Cabildo:

ARTICULUS XII.

Beneficia quoad primas preces Imperatoris.

SUMMARIUM.

- P**ER primas preces Imperatoris quid intelligatur.
1. *Nominaciones ab Imperatore ordinariis Collatoribus
presentata, quare vocantur prima preces.*
2. *Hoc privilegium primarum precum Imperatoris est
antiquissimum, ad n. 4.*
3. *Refertur summa hujus privilegii juxta tenorem con-
cessionis à Paulo V. factæ Imperatori Ferdinan-
do II. ad n. 7.*
4. *Ex hujus privilegii, seu indulti tenore colligitur: Pri-
mo, posse Imperatorem primas preces prorrigere so-
lum in ecclesiis infra fines Sacri Romani Imperii,
prout nunc est, existentibus, non autem in ecclesiis,
& provinciis ad ipsum Imperium pertinentibus, sed
hactenus ab eodem avulsis.*
5. *Quomodo Collator, vel Collatrix, v. gr. Episcopus,
Abbas, vel Abbatisa habiet extra fines Sacri Ro-
mani Imperii, sed intra ipsius beneficia talium qua-
tuor habeat ad sui collationem spectantia, tenentur
ad recipiendas primas preces Imperatoris ratione dic-
torum beneficiorum.*
6. *Secus vero est dicendum quando Collator habitat qui-
dem in Imperio, sed beneficia conferenda consuevit
extra illud; cetera que ipso indulto deducuntur, us-
que ad n. 39. inveniuntur.*
7. *Substantur supplementa Auditoris ad articulos supe-
rius expositos, ad n. 48.*
8. *Addit. ex aliena manu, ad n. 65.*

PER primas preces Imperatoris hic intelligitur privile-
gium quoddam ex antiquissima consuetudine à Sede
apostolica concedi solum Imperatori Romanorum recens
electo, ut in qualibet ecclesia intra Romanum Imperium
semel personam sibi beniviam, & idoneam Collatori
ordinario nominare possit, cui beneficium vacans, vel
proxime vacaturum conferre teneatur. Et hujusmodi no-
minationes ab Imperatore ordinariis Collatoribus presen-
tata, vacantur primarie, seu prima preces, quia præfe-
rentur in quocumque iuri conferendi, presentandi, vel no-
minandi, vel quia sunt prima Imperatoris electi petitio;
3. *Pithing. lib. 3. tit. 5. sect. 9. §. 6. m. 367. de præb.* Et
hoc Imperatoris privilegium est sic antiquæ consuetu-
dinis, ut Naucleus in *sua Chronographia* testetur, Rodul-
phum primum, qui anno 1273. electus est, jam usum
fuisse hoc privilegio sub nomine *primarum precum* ex
antiqua & approbata ab antecessoribus perducta consue-
tudine: sicque hanc consuetudinem dudum jam ante tem-
pora Rodulphi primi viguisse appareat. Et revera de hoc
primarum precum privilegio non solum mentionem faci-
unt recentiores Auctores, sed & mentionem fecerunt
antiqui Canonistæ, inter quos Jan. Andr. in *cap. In
cui 19. de præbend. in 6. & Speculator. tit. de præbend.*
§. Restat. n. 2. ubi sic asserit: *Imperator habet privile-
gium, quod ego vidi Bullatum, quod in qualibet ecclesia
Alemannia possit facere unum recipi.* Et Joan. à Cokier. il-
lud exacte refert; & variis quæssionibus elucidat in suo

tituti; est dumtaxat notabile, elapso quadrimestri, Regibus non nocere: quoniam variis impediti occupationibus,
tam in bello, quam in pace, indultum est eis, si intra legitimum tempus tales presentationes non fecerint: quare
quocumque in tempore fiant, admittebant; sed prælatiarum, dignitarum, præbendarumque provisiones non deferri,
olim imperatum jam erat (1).

Quæ quidem antedicta consideratio, locorum distantie, aliisque impedimentis quotidie nascentibus nita, licet
in Bulla patronatus Indiarum (2) annis tantum assignaretur, multum profecto urget ad non observandam hanc tem-
poris restrictionem, ut experientia demonstrat.

(Si de verbo ad verbum facta concordati Germanici relatio advertitur: (nil de ejus observantia asseritur, utpote
si immutatum, præ manibus authenticæ determinationes non habentur) cum hispánica concordia juxta præscriptum
ad-

(1) *Auct. Aoor. 4. tit. 6. lib. 1. n. 2.* La provision de las
prelacias, y de las otras dignidades de mi patronazgo con-
viene, que no se difiera, en sabiendose cierto haber va-

tractatu, quem inscripsit: *Scholia in primariis preces
Imperatoris*, cujus indulti, seu privilegii summam juxta
tenorem concessionis à Paulo V. factæ Imperatori Fer-
dinando II. pridie Nonæ Junii 1620. hic ad omnium no-
ticiam juvat referre.

In hoc igitur indulto, §. *Hinc est*, conceditur in
primis suæ Cæsareæ Majestati facultas preces primarias
offerendi, seu personas idoneas nominandi quibusvis
Collatoribus, seu Collatricibus, quacumque illi, illave
dignitate præfulgeant, ad quæcumque beneficia per
S. Romanum Imperium ubilibet constituta in cathedra-
libus, hujus metropolitani, collegiatis, vel quibusvis
aliis ecclesiis, sive sint cum cura, sive sine cura, sive
secularia, sive regularia, etiamsi beneficia hujusmodi
canonicatus, præbendæ, dignitates, personatus, admi-
nistraciones, vel officia, etiam majora, & electiva fue-
rint, easque personas sic nominatas ad hujusmodi be-
neficia, postquam ipsis canonicæ de illis provisum fue-
rit, prædicti Collatores, vel Collatrices recipere, & ad-
mittere teneantur, sive ad eorumdem Collatorum, &
Collatricum collationem, provisionem, presentatio-
nem, electionem, seu quamvis aliam dispositionem com-
muniter, vel divisim pertineant. Hæc tamen facultas
restringitur primo, dummodo in cathedralibus, & me-
tropolitani post pontificales majores, aut in collegiatis
principales non existant. Secundo, dummodo singule
collaciones, & singule ecclesiæ ex hoc ultra, quam in
uno beneficio, non graventur. Tertio, dummodo & ipsi
Collatores, aut Collatrices saltem quatuor beneficia
conferendi facultatem habeant. Additur in eodem in-
dulto §. *Ita*, quod tamen si Cæsar unam, & eandem
personam supradictis Collatoribus, & Collatricibus si-
mul, vel successive nominare possit, ita tamen, ut quàm
primum persona sic nominata de aliquo beneficio pro-
visa fuerit, ejus nominatio, quoad alios Collatores,
vel Collatrices, ipso jure expiret, & quoad easdem
preces, canonicatum, & præbendam, ac dignitatem,
seu personatum, administrationem, vel officium in ec-
clesia pro unico dumtaxat beneficio computari debere.

Præterea concedit Pontifex in §. *Quæque quicumque*,
6. ut quibusvis dignitatibus constituti, & ecclesiarum
cathedralium Canonici, quos pro singulis personis præ-
sum, & nominationum hujusmodi Cæsar Executores
constituerit per se, vel per alium, sive alios, possint
eisdem personis prædicta beneficia cum omnibus juri-
bus, & pertinentiis conferre, & assignare, in quibus-
vis etiam ordinariis Collatoribus per litteras alternativas,
aliasque privilegia concessis, aut concedendis mensibus,
vacaverint, si intra mentem, postquam vacatio ejusmo-
di beneficiorum ipsis innotuerit, duxerint acceptanda.
Idque extenditur primo, etiamsi ipsa beneficia dispo-
sitioni apostolicæ aliis, quam per extravagantiem ad regi-
men generaliter fuerint reservata. Tertio, etsi personæ
nominatæ tempore assecutionis beneficii, ad quod no-
minatæ sunt, aliud beneficium in eadem ecclesia jam
ante obtineant. Quarto, etsi secundum statuta, & con-
suetudines ecclesiarum in quibus beneficia hujusmodi
constituta fuerint, eorum capaces non fuerint ob defec-
tum legitimæ ætatis, aut legitimorum natalium, dum-
modo quoad ejusmodi qualitates requisitas cum illis sit
dispensatum, & beneficia in eadem ecclesia obtinenda

cado algo de esta calidad, ternéis mucho cuidado de que se
trare luego en la Cámara de lo que converti consultarme.
(2) *Vide verb. Abbas.*

«talia sint, quæ sine dispensatione Papæ simul obtineri possint, ac conseruierint; nec dictorum beneficiorum collatio ad Sedem apostolicam legitime fuerit deuoluta; neque super illis inter aliquos lis pendeat indecisa. Quinto, etsi personæ ejusmodi duo, vel tria, vel plura cujuscumque qualitatibus, & annui valoris beneficia (in diuersa ecclesia) obtineant, aut spectent.

«Denique super his, ut preces, seu nominationes cæsareæ effectum habeant, datur à Papa executoribus plena, & libera, etiam per censuram ecclesiasticam ex-

«quendi potestas: ipsis vero nominatis conceditur, ut una cum primariis precibus, aliis quoque expectatiuis, ac nominationibus, seu gratis specialium reservationum, de quibusvis beneficiis, aut mandatis de propriendo, si ipsis concessæ sunt, ut possint, nec aliqua gratiarum hujus extinctæ, reliquæ causæ, vel irritæ uocentur.

«Postremo in dicto indulto pontificio precum cæsarearum §. Non obstantibus subiunguntur clausulæ derogatoriæ eorum, quæ eidem obstare possent. Et in primis derogat Pon-

adimpleatur, suos per consequens plenarios, integrosque omnes consequatur effectus, demirabitur quilibet, cur in editione hac prima hispanica conuentum inter ecclesie Supremæ Caput, ac tutum ejus defensorem Regem Catholicum, (vide add. nou. uerb. Delegate, pag. 45. uers. Per, leg. 1.) temporeque DD. Ferdinandi VI. terminatum, non inseritur: ideo, ne hujus delicti coarguar, alienigenam doctrinam nostræ præferendo, apostolicam constitutionem (1) in prædictæ concordie confirmationem anno Incarnationis dominicæ millesimo septingentesimo quinquagesimo tertio, quopto Idus Junii, Sanctitatis D. Benedicti XIV. mandato expeditam, licet uaria loca juxta leg. 11. tit. 6. lib. 1. Recop. Castell. ubi præfata concordia est inserta in add. hisp. sub hoc uerb. & alii sint relati mihi consentaneum, fereque necessarium fuit uisum, prælo tam uernaculo, quàm latino idiomate hic committere).

**BENEDICTUS EPISCOPUS,
SERVUS SERVORUM DEI.**

Ad perpetuam rei memoriam.

(1) QUAM semper à Deo bonorum omnium largitore effusis precibus flagitare jubemur, pacem atque concordiam, quamque Nos ipsi, utpote cum Religionis utilitate semper coniunctam, hoc toto pontificatus nostri tempore, inter Nos, cunctosque Nobis in Christo charissimos filios christianos Reges & Principes, omni studio ueri ac fovere curauimus; eam non satis firmo nexu constare inter hanc Apostolicam Sedem, Hispaniæque Catholicos Reges, ac populos, latentibus dissensionum causis, quæ aliquando, uel leui quopiam uento impellente, in aperta dissidia erumpere poterant, non sine perpetua animi nostri anxietate & sollicitudine cogitabamus.

«Cum enim in tractatu jam usque ab anno Domini millesimo septingentesimo trigésimo septimo inter felicis recordationis predecessorem nostrum Clementem Papam XII. & claræ memoriæ Philippum hoc nomine V. dum uixeret, Hispaniarum Regem Catholicum inito, ac die uigesima sexta Septembris prædicti anni à Plenipotentiariis ex utraque parte deputatis Romæ subscripito, nihil expresse conuentum fuisset circa ueterem illam & arduam controversiam de, & super præterito Catholicorum Regum jure patronatus universalis in omnia & singula beneficia ecclesiastica per eorum ditionis regna & provincias existentia; sed ipsius indumtaxat controversiæ, tamquam indecise & pendentes, examen in aliud tempus dilatum fuisset; nec alia uis deessent inter hanc ipsam Apostolicam Sedem, eisdemque Hispaniarum Reges, controversiarum causa; tum scilicet propter consuetudinem à longotempore uigentem, ut in hujusmodi beneficiorum ecclesiasticorum collationibus & provisionibus, quæ per dictam Sedem fierent, quedam pensiones annuæ super eorumdem beneficiorum fructibus & proventibus reservarentur, & per eorum certiori solutione, publicorum Argentariorum cautiones, seu *Cédulas Bancarie* à prouisis Beneficiatis exigere; tum etiam propter nonnulla incidentia in exercitio & usu illius Juris, quo Camera Apostolica sine ulla contradictione fruebatur, exigendi uidelicet, & colligendi, ac respectiue administrandi, & erogandi, per Nuntium Apostolicum in dictis Hispaniarum regnis pro tempore residentem, aliosque Ministros ibidem constitutos, ecclesiasticorum Pæssulum, aliorumque in iis decedentium spolia, & ecclesiarum vacantium fructus, redditus, & proventus; super quibus omnibus non leues hinc inde agitantur querelæ, & noua discordiarum germina in dies exurgere posse timebantur; cumque adhibita per Nos studia in colligendis, exponendis rationum momentis, quibus Apostolicæ Sedis, & Cameræ jura, ac

**BENEDICTO OBISPO,
SIERVO DE LOS SIERVOS DE DIOS.**

Para perpetua memoria.

NO sin una continua aflicción, y desuelo de nuestro ánimo considerábamos, que aquella paz y concordia, que estamos obligados à pedir continuamente con rendidas súplicas à Dios, Dispensador de todos los bienes, y que Nos mismo hemos procurado guardar y conseruar cuidadosamente en todo el tiempo de nuestro pontificado, entre Nos, y todos nuestros muy amados en Christo Hijos los Reyes, y Príncipes christianos, como que siempre anda unida con la utilidad de la religion; no estaba bastantemente asegurada entre esta Sede Apostolica, y los Reyes Católicos de España, y sus pueblos, por ocultas causas de disensiones, que podrian prorumpir en algun tiempo, aun con el leue soplo de de qualquiera uento, en discordias manifestas.

«No habiéndose, pues, ajustado expresamente cosa alguna en el tratado hecho el año del Señor de mil setecientos y treinta y siete entre Clemente Papa XII. de feliz recordacion, nuestro predecesor, y Felipe V. de este nombre, en uida Rey Católico de las Españas, de clara memoria, y firmado en Roma el día veinte y seis de Septiembre del referido año por los plenipotenciarios nombrados por una y otra parte, acerca de la antigua y ardua controversia sobre y en razon del pretendido derecho de patronato universal de los Reyes Católicos à todos, y cada uno de los beneficios eclesiásticos, que se hallan en los reynos y provincias de su dominio, sino que solamente se remitió à otro tiempo el examen de esta controversia, como indecisa y pendiente; y no faltando otros puntos de disputa entre esta misma Sede Apostolica, y los dichos Reyes de las Españas, ya sea con motivo de la costumbre que estaba en uigor de mucho tiempo à esta parte, de que en las colaciones y provisiones de los referidos beneficios eclesiásticos, que se hacian por la expresada Sede, se reservaban algunas pensiones anuales sobre los frutos y prouentos de los mencionados beneficios, y para su mas segura paga se exigian de los Beneficiados prouistos fianzas de Banqueros públicos, ó *Cédulas Bancarias*; ó ya sea por algunas incidencias en el exercicio y uso del derecho de que gozaba la Cámara Apostolica, sin contradicción alguna; es à saber, de exigir y recoger, y respectiuaente administrar, y distribuir por el Nuncio Apostólico por tiempo residente en dichos reynos de las Españas, y por otros Ministros constituidos alli, los espolios de los Prelados eclesiásticos, y de otros que fallecian en ellos, y los frutos, rentas y prouentos de las Iglesias vacantes; sobre cuyos puntos todos se suscitaban de una y otra parte no leues quejas, y se temia pudiesen originarse cada día nueuos motivos de discordias; y habiendo pareció que la aplicacion puesta por Nos en juntar y exponer las razones substanciales en que se apoyaban los derechos y costumbres de la Santa

Pontifex constitutionibus apostolicis de non utendo gratis expectatiuis, item de diligentis faciendis in fauorem ordinarij Collatorum, de quibus supra. Secundo, licet expectatiuis concessis in forma pauperum, juxta cap. Si pauper 30. de prebend. in 6. siue mandatis de providendo pauperibus Clericis, non habentibus beneficium; item literis de providendo personis illustribus, & graduatis; omnes enim hujusmodi literæ non obstant precibus cæsareis, si contingat illas concedi super talibus beneficiis, quominus dictæ preces illi conferantur. Tertio, derogat

«consuetudines circa præmissa nitebantur non tam uisa fuerint componendis rebus uiam sternere, quàm nobis altioris indaginis questionibus excitandis aditum aperire: Hoc tandem salubre consilium, ad formidatæ dissensionis pericula non solum præsentit tempore protulacenda, sed etiam in futurum perpetuo præcauenda idoneum, communi nostræ, & charissimi in Christo Filii nostri Ferdinandi VI. Hispaniarum Regis Catholici uoluntate, susceptum fuit, ut justo & æquabili temperamento ad utriusque partis rationes accomodato, uerisum negotium terminaretur.

«Quapropter Nos venerabilem fratrem nostrum Syluium nunc Sabinensem Episcopum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Valenti nuncupatum, ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, in nostrum dicentemque Apostolicæ Sedis Plenipotentiarium deputauimus, ad hoc ut nostro ejusdem Sedis nomine, una cum dilecto filio Magistro Emmanuele Ventura Figueroa Capellano nostro, ac uno ex causarum Palatii nostri Apostolici Auditoribus, quem dictus Ferdinandus Rex Catholicus suum quoque Plenipotentiarium ad id constituerat, de inuenda conuentionis articulis & conditionibus tractaret. Qui sane diligenti studio omnibus diu matureque discussis, ac etiam Nobiscum, & cum dicto Ferdinando Rege respectiue communicatis, rem totam, auxiliante Domino, ad terminos utriusque parti acceptabiles feliciter deduxerunt; ac demum, opportunis utriusque mandatis & facultatibus muniti, die undecima elapsi mensis Januarii Romæ in palatio nostro apostolico Quirinali Tractatum quemdam subscripserunt; quem postea præfatus Catholicus Rex suo regio diplomate die trigesima prima ejusdem mensis expedito, de uerbo ad uerbum insertum, in omnibus & singulis illius articulis approbavit, confirmavit, & ratum habuit; ac regia fide interposita, pro se suisque successoribus, tam à se ipso, quàm ab aliis, ad quos pertinet, seu pertinere imposterum, plenissime impendendum atque seruandum promisit: Quemque Nos etiam apostolicis nostris literis in forma Breuis, cum integra ejusdem tractatus insertione, datis die uigesima sequentis mensis Februarii, approbauimus, confirmauimus, & ratum habuimus; promittentes in uerbo Romani Pontificis, omnia & singula ibidem nostro, dictæque Sedis nomine promissa, sincerè & inuolabiliter ex nostra, ejusdemque Sedis parte, adimpletum & seruatum iri; prout in dicta regia scheda, & in nostris literis hujusmodi, quarum tenores presentibus pro insertis haberi uolumus, plenius atque distinctius continetur.

«Jam uerò quom idem Ferdinandus Rex Catholicus, ex conuentis in tractatu hujusmodi, ea que paratam executionem habere poterant, præsertim quod pertinet ad compensationes dispendiorum, que Camera Apostolica ex concessionibus, & cessionibus eidem Regi, & ejusque successoribus per Nos factis, aliisque ex parte nostra promissis, subire poterant, effectum completere non distulerit: Nos etiam ea, que in eodem tractatu, nostro nomine conuenta & promissa fuerunt, quantum præsentit tempore in Nobis est, ad executionem deducere, ac sinceram paterni animi nostri dilectionem erga ipsam Regem, de catholica religione, & de Apostolica Sede optime meritum, uniuersamque hispanam Nationem sua semper pietate, & in eadem Sede obseruantia conspicuam, ostendere uolentes.

«In primis, quom idem Ferdinandus Rex Catholicus Nobis representari fecerit, tam secularis, quàm regu-

regulis Cancellariæ apostolicæ quandocumque publicatis & publicandis, quibus expresse, speciatim derogari debuit; quia per clausulam derogatoriam generalem, non obstantibus constitutionibus apostolicis, non censetur derogatum nisi constitutionibus ordinariis, non uerò extraordinariis, quales sunt extruagantes, & regulæ Cancellariæ; Cokier cit. loc. sect. 3. §. 1. uers. Publicatis, & publicandis, fol. 90. Quarto, derogat status, & consuetudinibus aliarum ecclesiarum, etiam juramento, & confirmatione Sedis apostolicæ roboratis; quia similiter per

ta Sede y Cámara Apostólica en todo lo referido, no tanto allanaba el camino para componer las cosas, quanto abria la puerta para excitar nueuas qüestiones de mas prolixo exámen; para desuiar finalmente los peligros de la temida disension en el presente tiempo, y aun precauerlos perpetuamente en el futuro, de comun consentimiento nuestro, y de nuestro muy amado en Christo Hijo Fernando VI. Rey Católico de las Españas, se tomó el saludable y conueniente consejo de que se terminase todo el negocio por un justo y equitativo temperamento, acomodado à las razones de ambas partes.

«Por lo qual deputamos à nuestro Venerable Hermano Syluio, actual Obispo de Sabina, Cardenal de la Santa Iglesia Romana, llamado Valenti, Camarlengo de la misma Santa Iglesia Romana, por nuestro Plenipotenciario, y de dicha Sede Apostolica, para en nuestro nombre y de la misma Sede, junto con el amado hijo Maestro Manuel Ventura Figueroa, nuestro Capellan, y uno de los Auditores de las Causas de nuestro palacio apostolico, à quien el referido Fernando Rey Católico habia nombrado tambien para esto por su Plenipotenciario, tratase de los articulos y condiciones del conuenio que se habia de hacer; los quales habiendo exáminado con grande estudio y madurez todos los puntos, y comunicados tambien respectiuaente con Nos, y con el dicho Fernando Rey, pusieron felizmente con el auxilio diuino todo el negocio en terminos acceptables à entrambas partes; y finalmente autorizados con los poderes y facultades correspondientes de una y otra parte, firmaron en Roma en nuestro palacio apostolico del Quirinal un tratado el día once de Enero próximo pasado, el qual aprobó, confirmó y ratificó despues en todos y cada uno de sus articulos el expresado Rey Católico por su Real despacho expedido el día treinta y uno del mismo mes, inserto en él à la letra; y habiendo interpuesto su palabra real, prometió por sí y sus sucesores cumplirle y guardarle plenissimamente; así por su Magestad, como por los demas à quienes toca ó tocar en adelante; cuyo tratado aprobamos, confirmamos y ratificamos tambien por nuestras letras apostolicas expedidas en forma de Breue el día veinte del siguiente mes de Febrero, insertando en ellas todo el referido tratado; prometiendo con palabra de Pontifice Romano cumplir y guardar sincerè & inuolablemente de nuestra parte y de la dicha Sede todas y cada una de las cosas prometidas en él en nombre nuestro, y de la mencionada Sede, como mas plena y distinctamente se contiene en dicho real despacho, y en nuestras referidas letras, cuyos tenores queremos se tengan por insertos en las presentes.

«Y no habiendo dilatado el dicho Fernando Rey Católico en cumplir efectiuaente con aquellas cosas que de las conuenidas en este tratado podian tener pronta execution, principalmente en quanto à las compensaciones de los menoscabos que la Cámara Apostolica podia padecer por las concesiones y cesiones hechas por Nos, al dicho Rey y sus sucesores, y otras cosas prometidas por nuestra parte; queriendo tambien Nos llevar à execution, en quanto Nos toca al presente, las cosas que fueron ajustadas y prometidas en nuestro nombre en el referido tratado; y manifestar la sincerè dileccion de nuestro paternal animo à la misma Sede, muy benemérito de la Católica Religion, y de la Sede Apostolica, y à toda la nación española, siempre distinguida por su piedad y sumision à la misma Sede.

«Primeramente habiendonos hecho representar el expresado Fernando Rey Católico, que la disciplina del

BIBLIOTECA CENTRAL

per clausulam generalem derogatoriam, non tolluntur statuta jurata, vel per Principem confirmata; Cokier. citat. loc. verb. Juramento, & confirmatione Pontifex per quascumque literas apostolicas non facientes plenam, & expressam de verbo ad verbum de eodem mentionem. Quinto, derogat etiam ipsis concordatis Germaniæ, eorumque confirmationi, quatenus huic indulto adversantur. Sexto denique, derogat quibusvis aliis privilegiis, indultis, & literis apostolicis indulto huic quocumque modo

»laris Cleri in hispaniis disciplinam quibusdam in rebus »reformatione indigere; Nos sane presentium tenore »declaramus, quod ubi Nobis exposita fuerint peculia- »ria hujusmodi disciplinæ capita, super quibus necessa- »riam providentiam capere opus erit, hanc quidem, jux- »ta ea, quæ in sacris canonibus, & apostolicis constitu- »tionibus, ac Tridentina Synodi decretis statuta habentur, interponere non omitemus; quin immo si Nobis »in hac Beati Petri cathedra residentibus, quemadmo- »dum enixe optamus, id fieri continget; neque nego- »tiorum mole, qua opprimimur, neque senilis ætatis »nostre respectu, Nos deterri patiémur, quominus in »saluberrimi operis implementum, tantumdem studii »& laboris per Nosmetipsos impendamus, quantum olim »multis retro annis, dum in Minoribus degeremus, »prædecessorum nostrorum temporibus, impigre con- »stitimus, seu pro resolutione earum rerum, quæ in fe- »licis recordationis Innocentii Papæ XIII. literis, in- »cipientibus: Apostolici Ministerii, statuta fuerunt; »seu pro fundatione Universitatis de Cervera, aut pro »stabilenda Insigni Collegiata S. Iosephi, aliisque »gravissimis negotiis ad hispaniarum regna pertinen- »tibus.

»Quod autem pertinet ad ecclesiarum & benefi- »ciorum ecclesiasticorum in hispaniarum regnis & pro- »vinciis consistentium nominationes, presentationes, »collationes, & provisiones pro tempore faciendas; Nos »præfato tractatu inhaerentes, nihil novi statuerè in- »tendimus quoad dictorum regnorum & provinciarum »archiepiscopales, & episcopales ecclesias, necnon »monasteria, & beneficia consistorialia in libris Came- »ræ nostre Apostolicæ descripta & taxata, sicut etiam »quoad alia beneficia ecclesiastica quascumque quali- »tatis & denominationis, quæ in Granatensi & In- »dianarum regnis, atque ditionibus consistunt; aliaque »nonnulla etiam alibi existentia, quæ de ipsorum Ca- »tholicorum Regum patronatu, sive ex fundatione, »aut donatione, sive ex privilegiis, & literis apostó- »licis, aliisve legitimis titulis, ad hunc diem fuisse »& esse sine ulla controversia dignoscuntur; sed tantum »ecclesias, & monasteria, aliaque beneficia consisto- »rialia hujusmodi, quàm cetera beneficia ecclesiastica »in dictis regnis Granatensis & Indianarum existentia, »aliaque præmissa, quoties ea vacare, seu Pastoribus, »vel Prælatibus, aut Rectoribus, sive Commendatariis »respective carere contigerit, ad ipsorum Catholicorum »Regum nominationem & presentationem, ut »antea, conferri & provideri volumus & decernimus; »hoc etiam incoctus servato, ut nominati & præsen- »tati ad ecclesias, & monasteria, ac beneficia consisto- »rialia hujusmodi, consuetas collationis & provisionis »literas, à Nobis, & ab hac Apostolica Sede impetrare, »ac solitas taxas Datarie, Cancellariæ, & Cameræ nostre »patrum Apostolicarum, aliaque jura, & emolumenta »Officialibus debita, ut hæcenus servari consuevit, sine »ulla innovatione, persolvere debeant & teneantur.

»Ex omnibus vero aliis dignitatibus in cathedrali- »bus, & collegiatis ecclesiis, nec non ex canonicati- »bus, & præbendis eardem ecclesiarum, ac benefi- »ciis ecclesiasticis in quibusdam ecclesiis dictorum reg- »norum & provinciarum, sitis, Nos quidem ad hoc »ut Nobis, & successoribus nostris Romanis Pontifici- »bus aliqua ratio suppetat providendi, & gratificandi »personis ecclesiasticis hispanæ nationis, morum pro- »bitate, ac doctrina præstantibus, seu aliis de Nobis, »&

adversantibus, etiam motu proprio Papæ, & ex certâ scientia, ac de apostolica potestate plenitudine, etiam cum clausulis derogatoriis derogatoris, & aliis in- solitis concessis, & decernitur quicquid contra quacumque auctoritate attentatum fuerit, irritum, & inane.

Ex hujus privilegii, sui indulti tenore colligitur, primo, posse Imperatorem primas preces porrigere solum in ecclesiis inter fines Sacri Romani Imperii, prout nunc est, existentibus; non autem in ecclesiis, & provinciis ad ipsum Imperium pertinentibus, sed hæcenus ab eodem avul-

Clero, asi secular, como regular en las Españas, necesse de reforma en algunos puntos; declaramos por el tenor de las presentes, que quando Nos fueren propuestos los artículos particulares de esta disciplina, sobre que conviniere tomar la providencia necesaria, no dexaremos de interponerla, según lo que se halla dispuesto por los sagrados cánones y constituciones apostólicas, y por los decretos del Concilio Tridentino; antes bien si aconteciere esto; hallándonos ocupando esta cátedra de S. Pedro, como lo deseamos sumamente, ni la multitud de los negocios que Nos oprimen, ni el peso de nuestra avanzada edad, Nos desalentará para dexar de poner por Nos mismo, en el cumplimiento de una obra tan saludable, la misma aplicación y trabajo, que tantos años há, quando Nos hallabamos in Minoribus, en los tiempos de nuestros predecesores; pusinos diligentemente, ya sea para la resolución de las cosas que se establecieron en las letras del Papa Inocencio XIII. de feliz recordación, que empiezan: Apostolici Ministerii, ya para la fundación de la Universidad de Cervera, ya para el establecimiento de la insignie colegiata de San Idefonso, y otros importantísimos negocios pertenecientes á los reynos de las Españas.

Y por lo tocante á las nominaciones, presentaciones, colaciones y provisiones, que en lo sucesivo se hicieren de las iglesias y beneficios eclesiásticos, que se hallan en los reynos y provincias de las Españas; Nos añadiendo al referido tratado, no intentamos establecer cosa nueva en quanto á las iglesias arzobispaes y obispaes de dichos reynos y provincias, ni por lo que mira á los monasterios y beneficios consistoriales, escritos y taxados en los libros de nuestra Cámara Apostólica, como ni tampoco en quanto á otros beneficios eclesiásticos de qualquiera calidad y nombre, que se hallan en los reynos y dominios de Granada y de las Indias, y otros algunos, que tambien existen en otras partes, y que se sabe que han sido y son hasta el presente día, sin contradicción alguna de derecho de patronato de dichos Reyes Católicos por fundación ó donación, ó por privilegios y letras apostólicas, ó otros legítimos títulos; sino que queremos y decretamos, que asi las referidas iglesias y monasterios, y otros beneficios consistoriales, como los demas beneficios eclesiásticos existentes en los expresados reynos de Granada y de las Indias, y demas referidos, se confieran y provean á nominación y presentación de los mencionados Reyes Católicos como antes, todas las veces que aconteciere vacar ó carecer respectivamente de Pastores ó Prelados, Rectores ó Comendatarios; pero observándose incoctus, que los nombrados y presentados para estas iglesias, monasterios y beneficios consistoriales, deban y esten obligados á impetrar de Nos, y de esta Sede Apostólica las acostumbradas letras de colacion y provision, y á pagar sin innovación alguna las tasas acostumbradas de nuestra Dataria, Chancelleria, y Cámara Apostólica, y otros derechos y emolumentos debidos á los Oficiales, como se ha practicado hasta aqui.

Y de todas las demas dignidades en las iglesias catedrales y colegiadas, y tambien de los canonicatos y prebendas de las dichas iglesias y beneficios eclesiásticos, sitos en qualquiera iglesia de los referidos reynos y provincias, Nos añadiendo al expresado tratado, y tambien con auctoridad apostólica, y tenor de las presentes letras, reservamos perpetuamente á nuestra libre disposición y de la Sede Apostólica, ciertas dignidades, y ciertos canonicatos y prebendas; y algunos beneficios se-

»vulsis, siquidem in istis nullam amplius jurisdictionem habet Imperator. Cokier. loc. citat. Scholia in primarias preces Imperatoris, fol. 32. sub verbis praxis ipsius indulti: Per Sacrum Romanum Imperium videlicet constitutorum. Quamvis tamen Collator, vel Collatrix, v. gr. Episcopus, Abbas, vel Abbatissa habet extra fines Sacri Romani Imperii, sed intra istud beneficia saltem quatuor habeat ad sui collationem spectantia, tenetur ad recipiendas primas preces Imperatoris ratione dictorum beneficiorum, utpote consistentium intra fines Imperii, quia

»& illis, ac de Apostolica Sede benemeritis, certas dignitates, certosque canonicatus, & præbendas, ac nonnulla beneficia hujusmodi speciali denominatione designata, in prædicto tractatu expressa, ac etiam inferius enuncianda, quæ omnia numero sunt duo supra quinquaginta, eidem tractatu inhaerentes, ac etiam auctoritate apostolica, & presentium litterarum tenore, liberæ nostre, & Apostolicæ Sedis dispositioni perpetuo reservamus; ita ut quocumque tempore, etiamsi Apostolica Sedes tunc vacaverit, & quocumque anni mense, etiamsi in eisdem civitatibus & diocesis sita fuerint, quorum Episcopis & Præsulibus, etiam Cardinalibus honore fulgentibus, quæcumque Indulta etiam amplissima, conferendi nonnulla, aut omnia beneficia ecclesiastica Apostolicæ Sedi alioquin reservata & affecta forsitan concessa fuerint, aut imposterum, ut infra, concedantur, & quocumque modo, seu titulo, etiam per assensionem salicis ecclesie, aut beneficii ecclesiastici de Catholicorum Regum patronatu, seu aliis ad nominationem & presentationem eorumdem Regum pertinentis, aut ex quocumque persona eadem vacare contigerit, ac etiamsi aliqua ex ipsis de eodem regio patronatu ex fundatione, donatione, privilegio, aliove legitimo titulo esse comperiantur, quoniam ita in prædicto tractatu conventum fuit, à nemine præterquam à Nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore futuris, de ipsis disponi & provideri possit; sed quoties ea & eorum singula, ut supra, vacaverint, toties à nobis, seu à Romano Pontifice pro tempore existente, aut proxime futuro, videlicet Clericis, seu Presbyteris, natione Hispanis, Nobis, & illis respective benivensis, aliisve ullæ pensionis reservatione, seu cautionis exactione, libere conferantur; iidemque Clerici, seu Presbyteri, quorum favore de ipsis dispositum fuerit, apostolicas provisiones sue literas reportare, & consuetas taxas & emolumenta Camere Apostolicæ, aliisque Romanæ Curie officis, & Officialibus debita, persolvere etiam teneantur.

»Tituli autem, & denominationes dictorum quinquaginta duorum ex dignitatibus, & canonicatibus, ac præbendis, nec non beneficiis hujusmodi, in variis dictorum regnorum & provinciarum ecclesiis, atque diocesis consistentium, quarum & quorum liberam, & fixam dispositionem Nobis & successoribus nostris Romanis Pontificibus in perpetuum reservavimus, sunt, prout sequitur.

- »Abulen. in Cathedrali, Archidiaconatus de Arevalo nuncupatus.
- »Aurien. in Cathedrali, Archidiaconatus de Bual nuncupatus.
- »Barchinonen. Prioratus, olim Regularis, & modo secularis collegiata ecclesia Sanctæ Annæ.
- »Burgen. in Cathedrali, Scholastria.
- »In eadem Cathedrali, Archidiaconatus de Valenzuela nuncupatus.
- »Calaguritan. in Cathedrali, Archidiaconatus de Naxera nuncupatus.
- »In eadem Cathedrali, Thesaurariatum.
- »Cartaginens. in Cathedrali, Scholastria.
- »Item, Beneficium simplex de Albaxete nuncupatum.
- »Cesarangutan. in Cathedrali, Archipresbyteratus de Daroca nuncupatus.
- »In eadem Cathedrali, Archipresbyteratus de Belchite nuncupatus.

FERRARA. BIRLIONI. TOM. I.

Pontifex concedens indultum non respexit ad domicilium Collatorum, sed ad locum, in quo beneficia consistent, uti patet ex citatis verbis indulti: Per Sacrum Romanum Imperium videlicet constitutorum. Secus vero est dicendum, quando Collator habitat quidem in Imperio, sed beneficia conferenda consistunt extra illud; quia indultum ad ea non extenditur, cum sit limitatum ad beneficia existentia in Imperio, ibi: Per Sacrum Romanum Imperium, limitata autem causa limitatum producit effectum; leg. In agris, ff. de acquir. rerum dominio, leg.

fialados con especial denominacion; y expresados en el referido tratado, y que tambien se nombrarán abaxo, todos los quales componen el número de cincuenta y dos, para que á Nos y á los Pontífices Romanos nuestros sucesores Nos quede algun arbitrio de proveer y gratificar á personas eclesiásticas de la nacion española, que sobresalgan en bondad de costumbres y doctrina, ó que por otra parte sean beneméritas de Nos y de ellos, y de la Sede Apostólica; de manera que no pueda proveerse, ni disponerse de ellos por otro que por Nos y los Pontífices Romanos nuestros sucesores, en tiempo alguno, aunque entonces se hallare vacante la Sede Apostólica, y en qualquiera mes del año, aunque se hallaren sitos en ciudades y diócesis, á cuyos Obispos y Prelados, aunque gocen del honor del Cardenalato, se hubieren acaso concedido ó se concedieren en adelante, como abaxo se dice, qualesquiera indultos, aunque amplísimos, de conferir algunos ó todos los beneficios eclesiásticos reservados, y affectos por otra parte á la Sede Apostólica, y que aconteciere vacar por qualquiera modo ó título, aun por consecucion de otra iglesia ó beneficio eclesiástico de patronato de los Reyes Católicos, ó pertenecientes por otra parte á la nominacion y presentacion de los mismos Reyes, ó por qualquiera persona, y aunque se hallare que algunos de ellos sean del dicho patronato real por fundacion, dotacion, privilegio, ú otro legitimo titulo, porque asi se ha convenido en el referido tratado; sino que siempre, y todas quantas veces vacaren todos y cada uno de ellos, como arriba se ha dicho, se confieran libremente por Nos, ó el Pontífice Romano que por tiempo fuere, ó próximo futuro, á Clerigos ó Presbyteros idóneos de la nacion española, bien vistos de Nos y de ellos respectivamente, sin reservacion alguna de pension ó exacción de fianza, y que los dichos Clerigos ó Presbyteros, á cuyo favor se dispusiere de los expresados beneficios esten obligados á sacar las letras apostólicas de su provision y á pagar tambien las tasas acostumbradas y emolumentos debidos á la Cámara Apostólica, y á otros officios y Oficiales de la Curia Romana.

Y los títulos y denominaciones de las dichas cincuenta y dos dignidades, canonicatos y prebendas, y beneficios existentes en varias iglesias y diócesis de los referidos reynos y provincias, cuya libre y fixa disposition hemos reservado perpetuamente en Nos y en los Pontífices Romanos nuestros sucesores, son como se siguen.

- »En la Catedral de Avila, el Arceidiacono llamado de Arevalo.
- »En la Catedral de Orense, el Arceidiacono llamado de Bual.
- »En Barcelona, el Priorato, antes Regular y ahora Secular, de la Iglesia colegiata de Santa Ana.
- »En la Catedral de Burgos, la Maestrescuela.
- »En la misma Catedral, el Arceidiacono llamado de Palenzuela.
- »En la Catedral de Calahorra, el Arceidiacono llamado de Naxera.
- »En la misma Catedral, la Tesorería.
- »En la Catedral de Cartagena, la Maestrescuela.
- »Item, el Beneficio simple llamado de Albaxete.
- »En la Catedral de Zaragoza, el Arceiprestango llamado de Daroca.
- »En la misma Catedral, el Arceiprestango llamado de Belchite.

Zz Ea

leg. Cancellaveras, ff. de iis, que in testament. delentur, cum similibus, (in hujus asserti comprobationem multæ dispositiones contrahi poterant; dumtaxat in memoria 5. & 18. tit. 26. part. 2. cum leg. 20. tit. 28. p. 3. retineatur. Concordat lex 19. tit. 5. ejusd. part.) neque privilegium egreditur suos terminos. Cochier in prec. primar. sect. 2. §. Quod si per te, in Scholis, fol. 32. & alii passim. (Concordat Reg. 17. & 18. tit. 34. part. 7. Conducit bene perlecta lex 2. tit. 1. part. 2. Vide pagin. 301. verb. Beneficium ad num. 4.) Colligitur se-

- « Civitatem Provincie Compostellanæ, in Cathedrali, Matriscolia.
- « Compostellan. in Cathedrali, Archidiaconatus della Reyna nuncupatus.
- « In eadem Cathedrali, Archidiaconatus Sancte Theresie nuncupatus.
- « Item, Thesaurarius ejusdem Cathedralis Ecclesie.
- « Conchen. in Cathedrali, Archidiaconatus de Alarcon nuncupatus.
- « In eadem Cathedrali, Thesaurarius.
- « Corduben. in Cathedrali, Archidiaconatus de Castro nuncupatus.
- « Item, Beneficium simplex de Villacazar.
- « Item, Beneficium, Præstimonium nuncupatum de Castro y Espejo.
- « Dertusinis. in Cathedrali, Sacristia.
- « In eadem Cathedrali, Hospitalaria.
- « Gerundens. in Cathedrali, Archidiaconatus de Ampurdán.
- « Giennens. in Cathedrali, Archidiaconatus de Baeza nuncupatus.
- « Item, Beneficium simplex de Arzovilla.
- « Illerdens. in Cathedrali, Præceptoría.
- « Ispalen. in Cathedrali, Archidiaconatus de Xerez nuncupatus.
- « Item, Beneficium simplex de la Puebla de Guzman nuncupatum.
- « Item, Beneficium, Præstimonium nuncupatum in Ecclesia Sancte Crucis de Ecixa.
- « Majoricenis. in Cathedrali, Præceptoría.
- « Item, Præpositura Sancti Antonii de Sancto Antonio Viennen.
- « Nullius Diocesis, Provincie Toletanæ, Beneficium simplex Sancte Marie de Alcalá Real.
- « Oriolen. Beneficium simplex Sancte Marie de Elche.
- « Oscen. in Cathedrali, Cantoria.
- « Oveten. in Cathedrali, Cantoria.
- « Oxomen. in Cathedrali, Scholasticaria.
- « In eadem Cathedrali, Abbatia Sancti Bartholomæi.
- « Pamplonen. Hospitalaria, olim regularis, modo commendatari solita.
- « Item, Præceptoría Generalis loci de Olite.
- « Placentin. Provincie Compostellanæ, in Cathedrali, Archidiaconatus de Medellin nuncupatus.
- « In eadem Cathedrali, Archidiaconatus de Truxillo nuncupatus.
- « Salamantin. Archidiaconatus de Monleon nuncupatus.
- « Seguntin. in Cathedrali, Thesauraria.
- « In eadem Cathedrali, Abbatia Sancte Colome nuncupata.
- « Tarraconen. in Cathedrali, Prioratus.
- « Tirasonen. in Cathedrali, Thesaurarius.
- « Toletan. in Cathedrali, Thesaurarius.
- « Item, Beneficium simplex de Ballejas.
- « Tuden. Beneficium simplex Sancti Martini de Roxal.
- « Valentín. in Cathedrali, Sacristia Major.
- « Urgellen. in Cathedrali, Archidiaconatus de Andorra nuncupatus.
- « Zamoren. in Cathedrali, Archidiaconatus de Toro nuncupatus.
- « Ceterum quum aliàs super nonnullis dignitatibus, &

cundo, posse Imperatorem concedere preces primarias ad beneficia vacantia, etiam in mensibus Ordinariorum; habetur in ipso indulto pontificio primarum precum Casarearum, citat. §. Quodque quicumque, & in Rota Romana anno 1618. 4. Maji expresse decisum fuit, quod indultum precum Casarearum comprehendit etiam beneficia vacantia in mensibus Ordinariorum, non obstantibus concordatis Germaniæ, cum illis nominatim, & expresse, prout requiritur, fuerit derogatum in eodem indulto posterioribus temporibus concessio; quam decisionem

- « En la Catedral de Ciudad-Rodrigo de la Provincia de Santiago, la Maestrescolia.
- « En la Catedral de Santiago, el Arceidiacono llamado de la Reyna.
- « En la misma Catedral, el Arceidiacono llamado de Santa Tesia.
- « Item, y la Tesorería de la misma Iglesia Cathedral.
- « En la Catedral de Cuenca, el Arceidiacono llamado de Alarcon.
- « En la misma Catedral, la Tesorería.
- « En la Catedral de Cordoba, el Arceidiacono llamado de Castro.
- « Item, el Beneficio simple de Villacazar.
- « Item, el Beneficio préstamo llamado de Castro y Espejo.
- « En la Catedral de Tortosa, la Sacristía.
- « En la misma Catedral, la Hospitalaria.
- « En la Catedral de Gerona, el Arceidiacono llamado de Ampurdán.
- « En la Catedral de Jaen, el Arceidiacono llamado de Baeza.
- « Item, el Beneficio simple de Arzovilla.
- « En la Catedral de Lérida, la Præceptoría.
- « En la Catedral de Sevilla, el Arceidiacono llamado de Xeréz.
- « Item, el Beneficio simple llamado de la Puebla Guzman.
- « Item, el Beneficio llamado Præstimo en la Iglesia de Santa Cruz de Ecija.
- « En la Catedral de Mallorca, la Præceptoría.
- « Item, la Præpositura de San Antonio de Santo Antonio Viennen.
- « Nullius Diocesis de la Provincia de Toledo, el Beneficio simple de Santa Maria de Alcalá Real.
- « Orihuela, el Beneficio simple de Santa Maria de Elche.
- « En la Catedral de Huesca, la Chantria.
- « En la Catedral de Oviedo, la Chantria.
- « En la Catedral de Osma, la Maestrescolia.
- « En la misma Catedral, la Abadía de San Bartholomé.
- « Pamplona, la Hospitalaria, antes Regular; ahora Encomienda.
- « Item, la Præceptoría general del Lugar de Olite.
- « En la Catedral de Plasencia de la Provincia de Santiago, el Arceidiacono llamado de Medellin.
- « En la misma Catedral, el Arceidiacono llamado de Truxillo.
- « Salamanca, el Arceidiacono llamado de Monleon.
- « En la Catedral de Sigüenza, la Tesorería.
- « En la misma Catedral, la Abadía llamada de Santa Coloma.
- « En la Catedral de Tarragona, el Priorato.
- « En la Catedral de Tarazona, la Tesorería.
- « En la Catedral de Toledo, la Tesorería.
- « Item, el Beneficio simple de Valdecas.
- « Tui, el Beneficio simple de San Martin de Roxal.
- « En la Catedral de Valencia, la Sacristia Mayor.
- « En la Catedral de Urgel, el Arceidiacono llamado de Andorra.
- « En la Catedral de Zamora, el Arceidiacono llamado de Toro.
- « En lo demas, habiéndose suscitado en otro tiempo

nem refert Cochier. leg. citat. fol. 53. Et sic de facto continua praxi semper solent Imperatores primarias preces concedere, etiam in mensibus Ordinariorum; alioquin nimis angusta foret hæc gratia, si ad solos menses pontificios restringeretur; Cochier. loc. cit. fol. 62. & 63. Colligitur tertio, posse Imperatores preces primarias concedere ad quevis beneficia Sedi apostolica reservata. Excepiuntur tamen ea beneficia, que Papa reservata sunt in extravagan. Ad regimen, cap. 13. de præbendis inter communes, ut sunt beneficia Cardinalium, & Offi-

cialium Curie romanæ ubicumque decedant. Item beneficia eorum, qui aliunde cujusvis negotii causa ad Curiam veniunt, si in Curia, vel in accessu, & reddito intra duas dietas à Curia distantes, moriantur. Item beneficia, quæ vacant per privationem, depositionem, translationem, promotionem, vel assecutionem alterius beneficii incompatibilis, si talis privatio, depositio, translatio, promotio, seu collatio beneficii per Sedem apostolicam facta sit &c. Hac enim beneficia non comprehenduntur sub primariis precibus; alia vero omnia, etsi reservata

« & canonicarum ac præbendarum, seu beneficiorum in ecclesiis cathedralibus Palentina, & Mindonien. aliàs etiam vacantium, provisionibus apostolica auctoritate factis, aliqua controversia insurrexerit propter quam de illis provisi, earum & eorum actualem possessionem respectu adipsos nequeverunt: sublata modo per Tractatus prædicti conclusionem & ratificationem, ut præsertim, qualibet controversia causa: fidem, ut supra, provisi, eorum respectu litterarum apostolicarum vigore, in dictarum dignitatum, & canonicatum, ac præbendarum, seu beneficiorum hujusmodi, veram, realem, & actualem possessionem, juxta conventa in eodem tractatu, sine mora induci debebunt.

« Quo vero ad ceteras dignitates, & canonicatus, ac præbendas, nec non beneficia ecclesiastica cum cura, & sine cura in eorumdem regnorum ecclesiis sita, quæ deinceps quovis modo vacare contingerit, ut pro eorum futuris collationibus & provisionibus certa methodus præfinitur, volumus primo, atque statuius, Archiepiscopos, & Episcopos ecclesiarum in iisdem regnis consistentium, aliosque inferiores conferendi potestatem habentes, ea nimirum beneficia, quæ conferendi jus habent, prout antea, quoties in Martii, Junii, Septembris, & Decembris mensibus tantum, etiam si Sedes Apostolica tunc vacet, vacare contingerit (Gratiis conferendi in sex alternatim anni mensibus, quæ iisdem Archiepiscopis & Episcopis, quandiu ipsi apud ecclesias & dioceses suas vere & personaliter resedissent, concedi consueverant, quæque impostorum minime concedantur, penitus exclusis) futuris temporibus conferre, ac idoneis & benemeritis personis de illis providere debere: Ac ita quoties ecclesiasticas personas, seu patronos ecclesiasticos, quibus ad aliqua beneficia ecclesiastica pro tempore vacantia nominatio, seu presentatio personarum idonearum in eis, ad nominationem, seu presentationem hujusmodi, per Ordinarium loci, aut aliàs instituerundam, cessantibus reservationibus & affectionibus apostolicis, spectat & pertinet ad eadem beneficia in iisdem dumtaxat mensibus pro tempore vacantia, futuris quoque temporibus nominare vel presentare posse, ac debere.

« At quia quædam ecclesiarum capitula, & Canonici, nec non Rectores, ac monasteriorum Abbates, atque etiam Christi fidelium confraternitates ecclesiasticæ auctoritate erectæ, quibus electio personarum idonearum ad aliquot beneficia hujusmodi, dum ea pro tempore vacant, competere dignoscitur, ad Nos, & Sedem Apostolicam, pro reportanda electionum hujusmodi confirmatione, per litteras apostolicas faciendæ, recursum habere solent; volumus etiam, atque statuimus, nihil in hac parte innovandum esse, sed omnia, quæ hætenus circa hæc observata fuerunt, imposterum quoque observari debere.

« Canonicatus autem illos, & Magistrales, Doctorales, Lecturales, ac Penitentiarias, vulgo de Officio nuncupatas præbendas dictarum ecclesiarum, quæ prævio concursu conferri solent, etiam deinceps eisdem modo & forma usque nunc laudabiliter servatis, absque minima in aliquo innovatione, futuris temporibus conferri & expediti: Pariterque quoad ea beneficia, quæ de jure patronatus laicorum privatarum personarum ex fundatione vel donatione existunt, nihil penitus innovari, volumus & decernimus.

« De parochialibus etiam ecclesiis, aliisque beneficiis

alguna controversia sobre algunas provisiones hechas con autoridad apostolica de dignidades y canonicatos, prebendas ó beneficios, vacantes tambien en otro tiempo en las iglesias catedrales de Palencia y Mondofedo, por la qual no pudieron los provistos en ellas tomar respectivamente su actual posesion; abolida al presente qualquiera causa de disputa por la conclusion y ratificacion del mencionado tratado, como va referido; deberán los expresados provistos, en virtud de sus letras apostolicas respectivamente, entrar sin dilacion, en la verdadera, real y actual posesion de dichas dignidades, canonicatos y prebendas ó beneficios, segun lo convenido en el referido tratado.

Y en quanto á las demas dignidades, canonicatos y prebendas, como tambien á los beneficios eclesiasticos cum Cura, & sine Cura, sitos en las iglesias de dichos reynos, que aconteciere vacar en adelante, de qualquier modo que sea, para que se prefixe un metodo cierto en las colaciones y provisiones futuras de ellos, y quieros en primer lugar, y establecemos, que los Arzobispos y Obispos de las iglesias existentes en los mismos reynos, y otros inferiores, que tienen facultad de conferir, deban en los futuros tiempos conferir como antes, es á saber, aquellos beneficios que tienen derecho de conferir y proveerlos en personas idóneas y beneméritas, siempre que aconteciere que vaquen en los meses de Marzo, Junio, Septiembre y Diciembre tan solamente, aunque entonces se halle vacante la Sede Apostólica, excluidas enteramente las gracias de conferir alternativamente en seis meses del año, que se habian acostumbrado conceder á los expresados Arzobispos y Obispos todo el tiempo que residiesen verdadera y personalmente en sus iglesias y diócesis, y que en adelante no se concederán en manera alguna. Y que del mismo modo las personas eclesiasticas ó patronos eclesiasticos á quienes toca y pertenece la nominacion y presentacion de algunos beneficios eclesiasticos por tiempo vacantes, en personas idóneas, que su e- len instituirse en ellos en virtud de este nombramiento ó presentacion por el Ordinario del lugar, ó de otra manera, puedan y deban tambien en los futuros tiempos nombrar y presentar á los mencionados beneficios vacantes por tiempo en los dichos meses tan solamente, cesando las reservaciones y afecciones apostolicas.

Y porque algunos Cabildos y Canónigos de Iglesias, Rectores, y Abades de monasterios, y tambien Cofradias erigidas con autoridad eclesiastica, á las quales se sabe pertenecer la eleccion de persona idónea para algunos beneficios semejantes quando llegan á vacar por tiempo, suelen recurrir á Nos, y á la Sede Apostólica para obtener la confirmacion de estas elecciones, que se ha de hacer por letras apostolicas, queremos tambien, y establecemos, que nada se haya de innovar en esta parte, sino que todo lo que se hubiere observado hasta aqui acerca de esto, se deba observar tambien en adelante.

Y los Canonicatos, magistrals, doctorales, lectorales y penitenciarías, llamadas vulgarmente Prebendas de Oficio de dichas Iglesias, que suelen conferirse precediendo concurso, se den y confieran tambien en adelante, y en los futuros tiempos en el mismo modo y forma guardada loablemente hasta aqui, sin la mas minima innovacion en cosa alguna; igualmente queremos y decretamos, que no se innove la menor cosa en quanto á los beneficios que existen de derecho de patronato de laicos de personas particulares por fundacion ó dotacion.

Tambien se deberá disponer como antes de las iglesias